

KADIN DAYANIŞMA KOMİTELERİ

2. KURULTAYI

24 KASIM 2024 - İSTANBUL

Eşitlik ve özgürlük için

bugüne vuralım

YARINI

KURALIM

TKP Genel Merkez | Aralık 2024

Adres: Meşrutiyet Mah. Karanfil Sok. No:30/6 Çankaya-Ankara | **Tel:** 0312 417 29 68

Baskı: Şan Ofset Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti. Hamidiye mh. Anadolu cd. No.50 Kağıthane İst. **Tel:** 0 212 289 24 24

KURULTAY PROGRAMI

24 KASIM 2024 - İSTANBUL

08:30-10:00 KAYIT

10:00-11:00 BİRİNCİ OTURUM

Kadın ve Siyaset, KDK'ların Mücadelemizdeki Rolü ve Önemi
Düzen Çürürken Neden Kadınların Üzerine Çöküyor?

11:00-11:20 ARA

11:20-12:30 İKİNCİ OTURUM

Kadın, Sömürü, Yoksullaşma: İşçi Kadınların Örgütlenmesi ve KDK
Semt Evleri ve Mahallelerde KDK'ların Örgütlenmesi
Kürt Kadınların KDK'larda Örgütlenmesinin Önemi

12:30-13:30 ÖĞLE ARASI

13:30-15:00 ÜÇÜNCÜ OTURUM

Karar Tasarılarının Tartışılması

15:00-15:20 ARA

15:20-17:00 DÖRDÜNCÜ OTURUM

Karar Tasarılarının Tartışılması
Karar Tasarılarının Oylanması

17:00 KAPANIŞ

KONUŞMALAR

1. OTURUM

Kadın ve Siyaset, KDK'ların Mücadelemizdeki Rolü ve Önemi

SENEM DORUK İNAM

Hepinize merhaba.

Şehirdışından gelen arkadaşlarımıza hoş geldiniz diyorum. Bugün KDK'nın ikinci kurultayını gerçekleştirmek için bir aradayız. Ben büyük bir heyecan yaşıyorum. Sizleri de bu heyecan ve mutlulukla selamlıyorum.

Zorlu bir dönemde çok önemli bir kongre yaptık ve hayati kararlar aldık. Bu alınan kararların çeşitli çalışma başlıklarında inceltilmesi, strateji ve hedeflerimizi bu incelikler doğrultusunda ortaklaştırmak için bir aradayız. Çok kapsamlı bir gündemimiz var. Epey hacimli karar tasarımlarımız var, çok sayıda hedefimiz var. Bu karar ve hedefleri nasıl hayata geçireceğimizi, nerelere öncelik vereceğimizi, çalışmamızın zeminini nasıl kuracağımızı ayrıntılarıyla ele alacağız.

Partimizin kadın çalışmaları çok ciddi bir birikimin ve külliyyatın üzerine kurulu. 2020 yılında Komünist Kadınlar örgütlenmesinin toplum-sallaşması fikri, KDK'ların kurulmasına öncülük etmişti. Yine aynı yıl 13. Kongre'mizde KDK'ların kurulmasını karar altına almıştık. O günden bu yana dört yıl geçti ve bu süre içinde çok önemli bir birikim elde edildi, yol katedildi. Elbette yapabileceğimiz daha çok şey olduğunu hissediyoruz ve düşünüyoruz. Yine de KDK'lar neler yapmış diye baktığınızda sayısız şeyle karşılaşılıyor.

KDK'lar bu dört yılda birçok kadının hayatına değdi, değiştirdi, birlikte hareket etmeyi öğrendi ve öğretti. Kadınlar hukuki olarak destek almak istediğinde KDK'lar yanlarındaydı, psikolojik olarak güçlenmek istediğinde yanbaşılarında yine KDK'lar vardı. Bununla da sınırlı değil. KDK'lar üretilen bildirilerle, broşürlerle siyaseti mahallelere, kadınlara taşıdı. İşyerlerine taşıdı. Üniversitelerde arkadaşlarımız kampüslerde ayağa kalktılar, yürüdüler, büyük bir öfkeyi temsil ettiler. Erdoğan'ın bir gecede İstanbul Sözleşmesi'ni feshetmesinden sonra Erdoğan'ın değil, kadınların kararı vardır diyerek çok önemli bir siyasi çıkışla

kadınların kararlarını yayımladı KDK'lar. Ve 6 Şubat'ta yaşadığımız çok üzücü ve ağır depremde bir ay sonra, 8 Mart'ta KDK'lar otobüslere atladı ve kadınlarla dayanışmak için deprem bölgesine gitti.

Daha sayamadığım çok şey var, dedik ya çok önemli bir birikim var ve daha nicesini birlikte hayata geçireceğimiz adımlar var. Ama KDK'ların bu birikimi ve bugün bu toplantıda tartışacağımız başlıklar için sağladığı zemin çok kıymetli. O yüzden hem partimizin kongre kararı olarak hem de bugün Türkiye'deki bu karanlık ve zorlu tablonun bize yüklemiş olduğu görev ve sorumlulukları birlikte tartışacağımız, aklımızı ortaklaştırdığımız için de çok heyecanlıyım. Bu heyecanı paylaştığımız için sizlere de teşekkür etmek istiyorum.

Bu toplantıda baştan sonra kongre kararlarımızı elbette tekrarlamayacağım ama hep birlikte KDK'ların hedef ve stratejilerini kongre kararları doğrultusunda inceltmek amacıyla belli başlıkların altını çiziceğiz.

Bugün Türkiye'de ve dünyada çok karanlık ve ağır bir tabloyla karşı karşıyayız. Düzen siyasi, ideolojik, ekonomik olarak bir çöküşün içerisinde. Bunu hayatımızın her alanında yaşıyoruz.

Türkiye'deki tüm emekçiler bu karanlıktan ve çöküşten payını alıyor ve hayatını bu karanlığın içinde sürdürmek zorunda kalıyor. Türkiye'de ve dünyada işçi sınıfının bir aktör olarak siyaset sahnesinde etkisinin ve gücünün zayıflaması bu ağır sömürü ve karanlığın en önemli nedenlerinden biri. Bugün işçi sınıfı ne dünyada ne Türkiye'de siyasetin zeminine, siyasetin belirleyenlerine müdahale edebilecek bir kuvvette ve örgütlülükte. Bunun ortaya çıkardığı çok önemli bir sonuç var. İşçi sınıfı siyaset sahnesinde yoksa düzen içi aktörler işçi sınıfının olmadığı bir siyasi mecrada istediği gibi at koşturur. Çıkar çatışmaları, savaşlar, pazarlıklar... Bugün nükleer savaş tehdidini bile magazinsel bir şey olarak ele alan bir düzen var. Nükleer saldırı olacak mı, olmayacak mı, kim yapacak, nereden yapacak?

Böyle bir karanlık tabloda tarihi boyunca umudun penceresinden bakmayı becerebilen TKP, bu karanlığı nasıl yırtıp atacak? 14. Kongre'de aldığımız kararlar işte bu soru üzerine kurulu. Bizim açımızdan şu çok net, bu karanlığın sona ermesi ancak Türkiye'de işçi sınıfının iktidarı almasıyla mümkün. Peki iktidarı hedefleyen bir özne böylesine zorlu bir konjonktürde gözünü nereye dikecek, nerelerde güç biriktirecek? 14. Kongre'de ifade ettiğimiz gibi düzenin yarattığı bu iç gerilim ve çelişkilerin neticesinde mutlak olarak zayıflıklar ve kırılmalıklar ortaya çıkacaktır. İşte TKP düzenin bu kırılmalıklarına odaklanacak, bu kriz noktalarının üzerinde güç biriktirip buralarda mevzi kazanmak hedefiyle hareket edecek.

Düzenin belki de en zayıf olduğu ve aynı

zamanda en saldırgan olduğu başlıklardan biri kadınlar. Bugün kadınların katmerli sömürüye mahkûm olduğu, öldürüldüğü, şiddete ve tacize uğradığı, çeşitli başlıklarda sürekli toplumsal baskıyla ve dinci gericilikle yüz yüze kaldığı bir Türkiye'den bahsediyoruz. Ve bugün burada Kadın Dayanışma Komiteleri'nin İkinci Kurultayı'nda "bu zayıf noktaların nereler olduğunu, bizim nerede güç biriktireceğimizi" tartışıyorsak TKP'nin kadınlar arasında örgütlenmesi ve örgütlülüğünü artırmasının temel hedeflerimizden biri olduğunu en başa yazmalıyız.

İşimiz kolay değil, zorlu yanlarını mutlaka konuşmak aklımızı ortaklaştırmak zorundayız.

Zayıflıklarımızın, karşılaştığımız zorlukların çözümünde ortaklaşamazsak kırılmalık, umutsuzluk tehdidiyle karşı karşıya kalabileceğimizi unutmamamız gerekiyor.

Türkiye'de bugün yaşadığımız en büyük zorluk; sömürünün bu kadar ağır, yoksulluğun bu kadar yoğun ve çürümenin iliklerimize kadar hissedildiği bir tabloda Türkiye toplumundan bir direnç, bir öfke, bir karşı örgütlülük, bir mücadele duygusunun doğmayışı. Türkiye toplumunda çok ciddi bir umutsuzluk ve çaresizlik hissi yaygın. Sorunların kaynağında olduğunu bildiğimiz sermaye karşıtlığı, toplumda karşılık yaratmıyor, emek-sermaye çelişkisi hissedilmiyor. Yaşadığımız sorunların kaynağında yatan temel sorunun kapitalizm olduğu düşünülüyor. Umutsuzluk ve çaresizlik örgütlü hareket etme arayışına dönüşmüyor. Özellikle de kadınlar açısından.

Bugün çoğu zaman -bizler de dahil olmak

üzere- dişimizi sıkıyoruz, yutkunuyoruz. Kadınların öldürüldüğü, sürekli şiddete uğradığı, daha fazla sömürüldüğü, yalnız ve çaresiz hissettiği, bir saman çöpü kadar kırılgan olduğu bir düzen hepimizi yutkunduruyor. Bu sadece örgütsüz kadınlar açısından geçerli değil. Bizlerin de ne yapacağımızı bilemediğimiz öfkelendiğimiz zamanlar elbette oluyor. Tabii bizim öfkemizi doğru bir kanala yönlendirecek partimiz, örgütlülüğümüz var. Ama bu Türkiye toplumundaki kadınlar açısından hiç böyle değil.

Kolay bir tabloyla karşı karşıya değiliz kendimizi ve zırhımızı kuvvetlendirmek zorundayız.

Umutsuzluğa göğüs gereceğiz, örgütsüzlüğe karşı mücadele edeceğiz. Yalnızlığı birlikte paylaşmaya çalışarak çoğalacağız. Dolayısıyla bu zorluklar hepimizin bilmesi ve birbirimize de güç vermemiz gereken başlıklar. Adım adım, ilmek ilmek, birlikte düşünerek, duygumuzu ortaklaştırarak baş edebileceğimiz şeyler.

Ve gelin hep birlikte bardağın dolu tarafına bakalım. Burada çok güçlü olduğumuzu bilelim.

En büyük gücümüz Marksizmin bize verdiği eşsiz yöntem, diyalektiğin kuvveti. Bugün düzen tüm kuvvetiyle üzerimize saldırıyorsa bu kuvvetin içinde yatan güçsüzlükler ve kırılganlıklar bizim gücümüz olacak. O kırılganlıklara bakacağız ve burada partimizin gücüne, örgütlülüğüne, siyasi birikimine, bunca yıldır oluşturduğumuz tutarlılığa ve alternatifsizliğe sırtımızı dayayacağız. Başta söylemiştim, partimizin kadın çalışmalarının muazzam bir birikimi var, çok önemli bir külliyatı var ve bugün bizim dışımızda, kadınların örgütlülüğünü, siyaset yapma alanını düzen dışı bir mecraya taşıyacak başka bir özne yok. Bu da bizim bardağımızın dolu tarafı ve kuvvetimizi aldığımız noktalardan bir tanesi.

Örgütlüyüz, yaygınız. Bu salona baktığımda farklı şehirden, hatta o şehirlerdeki farklı ilçelerden, mahallelerden kadınlar görüyorum. Türkiye Komünist Partisi'nin kadın örgütlenmesinden sorumlu kadın kadrolar var bu salonda. Bu yaygınlık ve örgüt-

lülükten güç almak zorundayız. Çok fazla yoksul mahalleye değebiliyoruz, çok fazla işyerine ve sektöre temas edebiliyoruz, Kürt coğrafyasında örgütlenme olanaklarımız ve zeminimiz var, üniversitelerde, liselerde yaygınız, örgütlüyüz. Türkiye işçi sınıfı içerisinde siyasetimizi taşımaya ve örgütlenmeye çalışıyoruz. Sözümüz bu alanda bir gerçeklikle buluşuyor. TKP düzenden umudunu kesmiş bir toplamı siyasetiyle buluşturuyor. Bakın bugün liberallerin, kimlik siyaseti yapan kadın öznelerinin, Türkiye'de işçi sınıfına seslenmesi ve oradaki kadınları örgütlü hale getirmesi, orada siyasetini var etmesinin bir zemini yok. Yoksullara el uzatma, örgütlenme, yoksulların arasında güç biriktirme... Bunu ancak ve ancak Türkiye Komünist Partisi'nin siyaseti yapar. Bunu ancak ve ancak o siyaseti kadınlara taşımak üzere kurgusunu ve hedefini oluşturan Kadın Dayanışma Komiteleri yapar. Bu çok ama çok önemli bir kuvvet.

Peki, ne yapacağız? Elimizde çok sayıda karar var. Bu başlıkların her birini en ince detayına kadar tartışacağız. Ama önce kendi aklımızı sadeleştireceğiz. Bu salonda bulunan kadınlar Türkiye Komünist Partisi'nin kadın örgütlenmesinden sorumlu kadrolar. Devrimini arayan

partinin, güçlenmesi, yaygınlaşması, örgütlenmesi, belirli alanlarda iz ve etki bırakmasının kadınlara taşınmasından görevli kadınlar. Dolayısıyla ne yapacağız? En sade şekilde, en fazla kadına nasıl ulaşırız ve o kadınları nasıl örgütlü hale getirir ve birlikte hareket etme zemini kurarız, buraya odaklanacağız.

KDK'lar odaklanacağı noktaları sadeleştirecek. TKP işçi sınıfı içerisinde mevzi kazanacaksa, KDK'lar işyerlerinde ve sektörel alanda örgütlü olacak. KDK'lar mahallelerde semt evleriyle birlikte temas yüzeylerini artıracak, kadınların bir araya gelerek mücadeleyi ve dayanışmayı yükselttiği bir zemin kuracak. KDK'lar öğrenci gençlik alanında örgütlenmesini büyütecek. Ayşenur'un ve İkbâl'in öldürülmesinden sonra ortaya çıkan tablo bize bir şey gösterdi. Genç kadınlar arasında öfke ve duyarlılık hemen ete kemiğe büründü. KDK'lar olarak

bu öfkeyi örgütlülüğe çevireceğiz. Düzenin en kırılğan noktalarından bir tanesi de Kürt başlığı. KDK'lar Kürt kadınların arasında örgütlenecek ve mevzi kazanacak.

Bugün ihtiyacımız olan şey partinin siyasetinin belli toplumsal alanlarda vücut bulması, karşılık bulması, etki kazanması. TKP'li olmayan kadınların partinin siyasetini sahiplenmesi ve taşıması. Bir kimlik ve aidiyet yaratmak zorundayız, bu bir mücadele aidiyeti ve mücadele kimliği olmalı. Kurultay'da karar altına alacağımız kadınların mücadele ve dayanışma manifestosunun anlamı bu. KDK'ların seslenme alanlarını ve kanallarını daraltmayacağız. Hem manifesto hem de bugün birlikte karar altına alacağımız başlıklar bugün Türkiye'de birçok kadın tarafından sahiplenilebilecek kararlar. Daha fazla kadının kendini ait hissettiği, birlikte mücadele ettiği zemini kuracak KDK'larımız. TKP'nin siyaseti, ilkeleri gayet açık ve net. Hiç kimse bizi bir savrulmaya, kimlikçi ya da sadece özgürlükler alanına sıkıştırılmış bir mücadeleye taşıyamaz. Dönüştürme ve kapsayabilme gücümüze güveneceğiz ve KDK'larda partinin siyasetini taşıyabileceğimiz yaygın bir alana sesleneceğiz. İddiamızı çoğaltacak, aza tamah etmek ve "-mış gibi" yapmak tuzağından kaçınacağız.

Güncel başlıklarda alan açan, iddiamızı artırabileceğimiz çok sayıda kaynağımız, gücümüz ve olanağımız var. Bakın bir kısmı bu salonda da olan kadın mücadelesinde öne çıkmış bir avukat ordumuz var. Hekimlerimiz var, psikologlarımız var, yine bugün buradalar.

Akademisyenlerimiz var, gazetecilerimiz var. Kadın cinayetlerine, çocuk istismarlarına karşı muazzam bir mücadele yürüten, dernek başkanlığını partili bir arkadaşımızın sürdürdüğü kaynaklarımız var. Şimdi kim tutup da TKP güncel so-

runlara söz söylemiyor, bütün çözümü sosyalizm sonrasına bırakıyor diyebilir? Hiç kimse bunu söyleyemez. Biz bugün verdiğimiz mücadeleyi güçlendirmeyi de kadınların gerçek kurtuluşu olan sosyalizm mücadelesini yükseltmeyi de hakkıyla yaparız. Öyle bir gücümüz ve kaynağımız var. Bizlerin de bunu hissetmeye, daha fazla istekli olmaya ihtiyacımız var.

İşte bu iddiayı taşıyarak, KDK'lar daha fazla kadını nasıl parti siyasetiyle buluşturur sorusunu sormalı ve KDK'larda neler yapacağız sorusunu buradan örmeli ve örgütlemeliyiz. KDK'lar partinin kadın örgütlenmesinin birincil aracı olarak, partinin siyasetini doğrudan taşımakla yükümlüdür. Bugün KDK'larda bir araya gelen kadınlar laikliği, devletçiliği, sermaye karşıtlığını, NATO karşıtlığını ele alacaklar. Beyoğlu'nda kadınların bir araya gelerek NATO pankartı yapmaları güzel bir örnek. Kadınların gündemi devletçilik değildir, sermaye karşıtlığı değildir, laiklik değildir diyenlere pabuç bırakmayacağız.

Bugün Kurultay'dan sonra Türkiye'nin dört bir tarafına dağılıcağız. Burada konuştuklarımız, tartıştıklarımız, biriktirdiklerimiz hepimizde bir iz bırakacak. Bugüne vuracağımız, yarını kuracağımız görevlerimiz olduğuna bileceğiz.

Partinin kadın kadroları, harekete geçerse ve masaya yumruğunu vurursa, devrime doğru yol alırken, önemli bir yol katetmiş olacağız. Hepimiz buna güvenelim.

Gerçek bir öfke duyalım. Gerçekten yutkunmayalım. O gerçek öfkeyi hep birlikte dışarıya taşıyalım ve her birimiz mahallemizde, okulumuzda, işyerimizde kadınların koluna girelim ve o kadınlarla birlikte sosyalizm mücadelesini güçlendirelim.

Hepimize kolay gelsin yoldaşlar. Verimli bir kurultayımız olsun.

Düzen Çürürken Neden Kadınların Üzerine Çöküyor?

HANDE GÜNDOĞDU

Ne yazık ki konuşması oldukça güç bir konudan bahsedeceğim. Konu başlığında doğrudan kadına yönelik şiddet geçmese de toplumsal çürümenin kadına yönelik şiddetle ilişkisine değinmeden geçemeyeceğimiz bir kurultay. Hem tarihsel anlamı hem de içinde bulunduğumuz karanlık günlerin kadınlar için daha da karanlık olduğunu anlamadan mücadele yol ve yöntemlerini geliştirmekte eksik kalacağımız kesin.

Biz hiçbir kadın etkinliğinde veya hiçbir parti toplantısında ne yazık ki kadına yönelik şiddetin gerilediğinden bahsedemiyoruz. Her toplantımızda bir önceki günden, bir önceki yıldan, bir önceki toplantıdan daha ağır bir tabloyla karşılaşyoruz ne yazık ki. Çok geriye gitmeye gerek yok. Bugün 24 Kasım ve 24 Ekim'den itibaren Türkiye'de yaşananlara, sadece son otuz gün içinde Türkiye'de yaşananlara şöyle bir bakarsak da kadına yönelik şiddetin ne denli ağırlaştığını, ne yazık ki çok ağır örneklerle görüyoruz.

Kadına yönelik şiddetin tarihsel kaynaklarını biliyoruz. Zaten bu bizim ABC'miz. Marksist kaynakların söylediği bir şey, kadına yönelik şiddetin sınıflı toplumların sorunu olduğu ve yeni olmadığı. "Kadın cinayeti" kavram olarak geçtiğimiz yüzyıla ait, bu anlamda yeni bir kavram ancak kadın cinayetleri yeni değil. Sınıflı toplumların varlığından beri yani çağlardır varlığını sürdürüyor. Ama güncel olan bir şey var. Bu artışı konuşmak zorundayız. Bu ağırlaşmayı konuşmak zorundayız.

Kadına yönelik şiddetin artışı derken sadece sayısal bir artıştan bahsetmemek lazım.

Kadına yönelik şiddet çeşitleniyor: Sosyal medyadaki şiddet, çeşitli haberleşme platformları aracılığıyla özellikle kız çocuklarına ve kadınlara yönelen para ya da cinsellik amaçlı şantaj vs. Bu çok örgütlü, planlanmış ve kadının bu toplumdaki eşitsiz konumunu veri ve hedef alan bir suç. İkiyüzlü ahlak ve namus anlayışından beslenen bir suç. Ve bunun tekil bir suç olduğunu, birtakım "akıllı" suçluların oturup planladığını düşünemeyiz tabii ki.

Kadına yönelik şiddetin niteliği ağırlaşıyor. Kadına karşı işlenen suçlarda failin motivasyonu ve cinayet işlerken kullandığı silah ve yöntemlerin canileştiğini görüyoruz. Bu ülkede kadınlar parçalanıyor –çok üzgünüm bunları söylediğim

için– bu ülkede kadınlar yakılarak öldürülüyor, cesedi tecavüze uğruyor veya tecavüz edilerek öldürülüyor. Surlarda yaşanan olayı hatırlatmam sanırım yeterli. Türkiye'de kadına yönelik şiddet törensel, ayinsel biçim almaya başladı.

Bu şiddet yaygınlaşıyor ve yayılıyor. Sadece coğrafya temelli bir yaygınlaşmadan bahsetmiyorum, toplumun hem demografisiyle hem de örneğin kuşaklarıyla ilgili. Çok genç katiller üretmeye başladı bu düzen. Toplumun tüm bölmelerinde karşılaştığımız bir olgu olmaya başladı kadına yönelik şiddet. Ya da Narin Güran cinayetinde olduğu gibi bütün bir köy, bir toplumsal birim, suçun gizlenmesinde aktif olarak yer alıyor.

Ve tabii ki sıklaşıyor. Bundan beş yıl önce filan söze şöyle girerdik: "Bu ülkede her gün bir kadın öldürülüyor." Artık bunu söylemek gerçeği yansıtmıyor, zira yapılan güncel bir araştırma Türkiye'de her gün takriben üç kadının kadın cinayetlerinde hayatını kaybettiğini kaydediyor. Kadın bu toplumda üretilen kadınlık rolleri nedeniyle öldürülüyor.

Kadın cinayetleri nedir, kadınlara yönelik şiddetin temel motivasyonu nedir? Toplumun bütününe bakmadan bu "manyaklığı" kavrayabilmek mümkün değil.

Senem konuşmasında, hem toplumsal hem de siyasi kaynakları çok ayrıntılı biçimde paylaştı bizimle. Topluma baktığımızda ne görüyoruz?

Derin bir yoksulluğun, işsizliğin, geleceksizliğin hâkim olduğu ve toplum üyelerinin bu ağır problemleri tek başına göğüslemek zorunda bırakıldıkları bir yalnızlaşma dönemindeyiz. Topluma yayılan genel duygu ve nesnel durum bu. Ve bireylerin yani toplumu oluşturan birimlerin, insanların, bu ağır problemlerle tek başına mücadele etmek durumunda bırakıldığını görüyoruz. Bu konuyu da çok ayrıntılandırmayacağım; işçi kadın örgütlenmesi konusunda toplumdaki ve sınıf hareketindeki örgütsüzlük konusunda sevgili Yıldız yoldaşım çok daha ayrıntılı paylaşacaktır düşüncelerini. Ama bu ağır tabloda bir yalnızlık çağı örgütleniyor diyebiliriz. Atomize edilmiş kişilikler, atomize edilmiş duygular ve hayatlar görüyoruz. Birlikte bir duygu hissetmekten, birlikte akıl, fikir üretmekten uzaklaşıyoruz. Toplumu toplum yapan, o bireylerin en azından ortalama bir akla, kimi benzer duygulara ve bir arada yaşamının gerektirdiği normlara sahip olmasıdır. Bu olmazsa bir toplumdan bahsedemeyiz. Herkesin cıva gibi hareketli olduğu bir kalabalıktan bahsedebiliriz.

Peki, bugün gördüğümüz, ortak duyguları ve akıllı olan bir toplum mu yoksa çaresizlikle, işsizlikle, yoksullukla, geleceksizlikle baş başa bırakılmış bireyler mi? Sevgili arkadaşlar, toplumu bir arada tutan temel bağlardan biri adalet duygusuysa, böyle bir ülkede adaletle dönük bir inanç taşımak mümkün mü? Nasıl mümkün olsun? Tabii ki değil. Bir arada yaşamının gerektirdiği kural ve normların silikleştiği, buharlaştığı bir dönemdeyiz. Değerler yozlaştı, değer sistemleri ağır bir sarsıntı geçiriyor. Bu yeni değil, bugünün olayı değil. Emperyalizm, Sovyetler Birliği'nin çözülüşünün ardından "Büyük anlatılar bitti, sınıf savaşımı sona erdi", diyerek büyük bir iştahla ideolojik propagandaya girişti ama gerçek bu değildi. Bugün ideolojik problemlerini de bu yüzden ne Türkiye'de kapitalizm ne de dünya ölçeğinde kapitalist sistem aşabilmiş durumda, bir inanç problemi yaşıyor.

Hangi değerler yozlaştı? Bugün Türkiye'de belki çocuk okutanlar çok daha yakından tanık oluyordur. Çalışkanlık, emek vermek ve bunun sonucu bir yere gelmeye dönük korkunç bir inançsızlık var. Çünkü Türkiye'de devlet kurumlarında da özel sektörde de çalışkanlık para etmiyor. Bir yerlerde bir tanındığınızın olması para ve gelecek sağlıyor.

Mesela yargı sistemi. Hepiniz biliyorsunuz

doğrudan siyasetin nasıl müdahalesi olduğunu, avukat arkadaşlarımla, yoldaşlarımla bunu çok konuşuyoruz. Evet, AKP'nin doğrudan çıkacak kararlara dönük bir etkisi var. Hâkim, savcı alımları doğrudan AKP teşkilatlarından yapıldı. 2016'daki darbe girişiminden sonra hâkimlik, savcılık stajı yapmayan AKP'li avukatlar hâkim, savcı oldu. Bazı eski hâkimler, savcılar göreve çağrıldılar. Peki, ne oldu? Sonuç ne? Sevgili arkadaşlar, adalet bekliyoruz ya, okuduğunu anlamaktan aciz yargı mensupları var. Bir adalet nosyonu, bir adalet misyonu, en azından makamına saygı, bunlar daha ileriki şeyler. Bizler okuduğunu anlamayan kanun uygulayıcılar huzurunda adalet anıyoruz. Böyle bir ülkede adalet duygusu kalır mı? Kalmaz. Adalet duygusu yoksa bu toplum birbirine döner, bir toplum olarak hareket eder mi? Etmez.

Uygulamada, Anayasal hükümler, Anayasa Mahkemesi kararları, bakın tüzük demiyorum, yönetmelik demiyorum, direkt Anayasa diyorum. Tarihsel anlamı toplumsal sözleşmedir ve toplumu toplum yapan temel metindir. Siz uygulamada Anayasa Mahkemesi kararlarını, anayasanın hükümlerini toplumun gözüne soka soka uygulamayıp kadük bırakıyorsanız, toplumda adalet duygusu kalmaz, yalnızlaşma ve kendi adaletini sağlama eğilimi başlar. Bu durumda sağlıklı bir toplumdan bahsedebilir miyiz? Tabii ki bahsedemeyiz. İşte toplumsal çürüme dediğimiz tam olarak bu. Çok söyledik, yazdık, çizdik, çeşitli toplantılarda dile getirdik ama kadın gündemiyle ilgili olarak hiç bu kadar detaylı konuşmamıştık. Ben buna yer vermek istedim. Çünkü kadına yönelik şiddet tarihten gelir ama bugün bu hali almasının nedeni tesadüfler ya da kişisel talihsizlikler değil. Bu tablo, bizzat, kasten yaratılan, örülen ve örgütlenen bir sonuç. AKP bunu istiyordu, bunu yarattı. Ne istiyordu? İtaatkâr kadın istiyordu. Kadını itaatkârlaştırmaya çalışıyor. Neyle çalışıyor? Kadın katillerine güç vererek, yol vererek.

Toplumsal çürüme dedik. Özetle şunu söyleyebiliriz. Toplum dışılaştı, kural dışılaştı. Onu tutacak herhangi bir toplumsal norm kalmaz. Hukuksal norm zaten kalmadı. Mesela şöyle bir örnek vereyim: Türkiye'de muktedirlerin temel kanunları diyor ki, on sekiz yaş altı herkes çocuktur. Türk Medeni Kanunu'nda böyle, Anayasa bu parametre üzerine kurulu, bütün sistem on sekiz yaş altı herkesin çocuk olduğunu veri alıyor.

Uygulamaya geliyorsanız, on beş yaşında bir kız ya da erkek çocuğu, erkek çocuklarında durum biraz daha farklı ama bir kız çocuğu tecavüze uğruyor, sizin bu temel kanunlarınıza rağmen, yargıç diyor ki, rızası var. Fiilen siz, rıza yaşını on

beşe çekmişsiniz. Hangi adaletten, hangi adalet duygusundan bahsediyorsunuz? Ve bunu yaparak sadece hukuk dışı karar vermiş oluyorsunuz, bu toplumdaki en temel birleştirici duyguyu, bağı ve bağlamı baltalamış oluyorsunuz. Bunu bilmek zorundayız.

İstanbul Sözleşmesi bir buyruk gibi bir gecede feshedildi. Bizim 6284 sayılı kanunumuz var, gerekirse Ankara Sözleşmesi yaparız" dediler. Buyurun hamasete. Ne oldu? 6284 sayılı yasa kadının ya da erkeğin -bakınız, cinsiyet ayrımı yoktur- yani şiddet tehlikesiyle karşı karşıya bulunan herkesin kolluktan, aile mahkemesinden, savcılıktan koruma talep edebileceğini ve koruma kararının verilmesi için de delil aranmayacağını söylüyor. Ne yapıyor aile mahkemeleri, delil yok diye talep reddediyor. Siz İstanbul Sözleşmesi'ni bir çırpıda feshederseniz, yargıç da der ki "Koruma kararı vermiyorum". Bakın 6284 sayılı yasada şöyle bir şey vardı, altı aydan çok olmamak üzere uzaklaştırma kararı verilir. İlk uygulamaya başlandığında altı ay verirdi hâkimler otomatikman, şimdi bir ay alabilirseniz şükredin.

Biraz da uygulamaya bakalım. Şimdi, karakola sığınan kadın... Ne yapıyor? Sırtı sıvazlanıyor, geri gönderiliyor. Çünkü denetim yok, çünkü yasa yok, yasaya uygun davranma mesuliyeti ve korkusu yok kolluğun, sırtı sıvazlanıp eve gönde-

rilen kadın öldürülüyor ama siz o kamu görevlisini yargı karşısına çıkaramıyorsunuz. Görevini yapmayan kamu görevlisini şikâyet ediyorsunuz, soruşturulmuyor. Bunun sebebi de kanunların uygulanması sürecinde kasıtsız bir atalet ya da uyuşukluk yaşanması değil, uygulanmaması için kasıtlı bir aktif katılımın varlığıdır. Yani bu atalet ya da bu pasifizm değil; kadının öldürülmesi suçuna bizzat ortak olmaktır.

Bakın sevgili arkadaşlarım. Konuşmanın başında dedim ya, sadece son otuz güne baksak bile içimiz kararır diye. İçimiz kararıyor ama KDK'lar da boş durmuyor. Her şeye yanıt ürettik. Sosyal medya hesaplarından, açıklamalar yazdık, yayınladık, ve dikkat etmişsinizdir, sıkça tekrarladığımız bir şey vardı: "Susun, bizim adımıza konuşmayın, kadınların adına konuşmayın" diyorduk. Çok konuşuyorlar çünkü. Ağzı olan kadınlar hakkında konuşuyor. Bunu AKP'nin genel olarak dinci ideolojisine, yobazlığına mı bağlamalı? Bence böyle düşünersek AKP'yi biraz hafife almış oluruz. Bir strateji dahilinde bunun yapıldığını görmemiz lazım.

Neler oldu ve oluyor? Yenidoğan Çetesi skandalı, İzmir'de beş çocuğun sefalet içinde yanarak can vermesi, bir kadının uzuvlarının surlardan sarkıtılması, Narin cinayeti... Bu yaşananlar artık tahammül sınırlarını aşan, kamuoyunda çok ciddi

rahatsızlıklar uyandıran başlıklar. Peki, bakalım neler demişler veya yapmışlar?

Beş çocuk İzmir'de sefalet içinde yanarak ölmüş; AKP Grup Başkanvekili Özlem Zengin demiş ki, "Anne, anne olsaydı çocuklarını yalnız bırakmazdı". Türkiye'nin ayaklanacağı bir olayda biz yine kadının ve kadınlık rollerinin tartışmaya koyulduğunu görüyoruz.

İki genç kadın vahşice katlediliyor, surlarda yaşanan Ayşenur ve İkbâl kardeşlerimizin katlinden bahsediyorum, bir AKP profesörü çıkıyor, diyor ki, "Kızlarımız İslam adabıyla yetişmediği için sonuç bu oldu". Öldürülen iki kadının bu sefer dini inancı ve yetiştirilme tarzı tartışmaya koyuluyor.

Koruma Kararı bulunmasına rağmen otuz iki kadın -bu İçişleri Bakanı'nın açıkladığı rakam, doğru mudur değil midir, bilmiyorum çünkü Türkiye Cumhuriyeti Devleti bu konuda istatistik paylaşmıyor- öldürülüyor. Ne diyorlar? "İkazımıza uymadılar." Yani "akılsız" kadınlar kapı çaldığında kapıyı açmışlar. Koruma kararına rağmen kadınlar öldürülüyor ve onların akılsızlığına yoruluyor. Yani başımıza ne gelirse gelsin, bizim suçumuz.

Ama burada nasıl bir strateji gizlendiğini görelim. Buradaki temel strateji de sevgili arkadaşlar, toplumun öfkesinin örgütlenmesi, iktidara ya da AKP'ye, sisteme, düzene yönelmesinin önlenmesi ve bu tip olayların münferitleştirilmesi. Bunun için de silah hazır: Kadın düşmanlığı. Kadına yönelik şiddete ilişkin açıklamalar bile kadın düşmanlığıyla yapılıyor. Ve bunu bilerek yapıyorlar. Niyetlenmeseler, böyle bir strateji kurmasalar da zaten bu zihniyettekiler için kadın ve çocuk -özellikle kız çocukları- ahırdaki büyükbaşından daha az kıymetli olduğundan ağızlarından bu çıkıyor ama burada gerçekten bir strateji var.

Toplumu rahatsız eden olayların münferitleştirilmesi için kadın düşmanlığı üretmek ve yaymak. Tabii bu dini referanslarla da uyumlu. Dolayısıyla AKP açısından son derece tutarlı bir strateji var.

Sonuç olarak öldürülmemiz bizim suçumuz. Kadınların şiddete uğraması, tecavüze uğraması, öldürülmesi onların cehaletinin, onların yeterince iyi anne olamamasının, mübah kadın olmalarının suçu. Böyle mi? Hayır, onların suçu. Hep böyleydi, bugün de böyle. Sınıflı toplumlar tarihinden bu yana kadına yönelik şiddette durum ve kaynak budur.

Kadına yönelik şiddete karşı adalet arayışında bulunan çok sayıda avukat yoldaşımız var. Bizzat bu olayın hukuk boyutunda, dosya bazında da içinde olduğumuz için şuna değinmek istiyorum. Kadına yönelik şiddetin tarihsel kaynaklarına işaret etmek ve bu sömürünün ancak sınıfsız bir

toplumda bütünüyle ortadan kalkacağına, ancak öyle bir toplumsal zeminde ortadan kalkacağına dönük vurgu yapmak ya da gündelik siyasetimizi bu bağlamın üzerine inşa etmek niye kadının sorununa yaklaşımımızı ertelemeci kılsın? Aksine gerçekçi olan budur. Bu ertelemecilik falan değildir. Toplumun güncel sorunlarına karşı TKP'nin verdiği kavgayı hiç kimse vermiyor arkadaşlar. Hiç kimse bu yaygınlıkta değil, hiç kimse bu birikimde değil, bu kadar ideolojik olarak omurgası sağlam değil. Bakınız Türkiye'de feminizm yekpare bir hareket değildir, bunu bilelim. İçinde iyi unsurlar da olabilir ama tarihsel hedeften gözünüzü ayırdığınızda ithal tartışmalarda kilitlersiniz. Bakın son iki 8 Mart'tır ne oluyor? 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde kadınlar yürütülmüyor, dayak yiyor. Ankara'da bu yaşandı. İstanbul'da birbirine girdi. Niye? Bu kırılganlık, o tarihsel kaynakları unutmaktan ve aslında siyasi yönlendirmelere sadece bugünden baktıkları için.

O yüzden biz unutmayacağız bunun tarihsel kaynaklarını ve ne zaman çözüleceğini de. Biz daha iyi bir kapitalizm için mücadele etmeyeceğiz, biz sosyalizm için mücadele edeceğiz ama şunu bileceğiz; kadının özgürleşmesi için mücadele etmesi gerekir. Mücadele etmesi için desteklenmesi ve güçlenmesi gerekir.

Güçlenmesi için diğer kardeşleriyle yan yana gelmesi gerekir. Nasıl gelecek? Bu düzende âdeta eve hapsedilmiş kadın nasıl dışarı çıkacak? Kadın Dayanışma Komiteleri'yle çıkacak.

İşte bizim kadın sorununun tarihsel kaynaklarını ve nihai çözümlerini bilip gündelik mücadelemizi bu bağlam üzerinden şekillendirmek dediğimizde anladığımız, "Aman canım öldürülsünler, devrimden sonra halledeceğiz" değil, kadının güçlenmesi. KDK'lar ve semt evlerimiz de tam olarak bu amacın karşılığı.

İstanbul Beyoğlu'ndaki Tarlabası Semt Evi'nin çalışmalarını belki duymuşsunuzdur. Orada şunu gördüğümde aklımda tam olarak ne yapmamız gerektiği canlandı: Kadınlar okuma-yazma kursuna geldiklerinde, yoldaşlarımıza diyorlarmış ki -yapılan bütün etkinlikleri şimdilik bir kenara koyalım- "Burada kendimi iyi hissediyorum", "Burada kendimi güçlü hissediyorum". İşte o kadınları evinden çıkaran, oradaki semt evi ve KDK. O yüzden sevgili arkadaşlarım, KDK'ların ve semt evlerinin anlamı son derece büyük.

Biz bu toplantının, Kurultay'ın ana sloganı olarak "Bugüne vuralım, yarını kuralım" demiştik. Biz ne bugünkü mücadelemizden sakınıyoruz ne de sosyalizm düşümümüzden cayarız. Hepimize kolay gelsin.

2. OTURUM

Kadın, Sömürü, Yoksullaşma: İşçi Kadınların Örgütlenmesi ve KDK

YILDIZ KOÇ

Merhaba, işçi kadınların örgütlenmesine ilişkin konuşacağız. Aslında kadınların "işçi" kimliğiyle örgütlenmesi, bunun da özel olarak işyeri düzeyinde veya işçi havzalarında yapılması üzerine.

Verilere boğmayacağım elbette ama çalışma yaşamında nasıl bir tabloyla karşı karşıya olduğumuza dair birkaç cümleyle de olsa değinmekte yarar var.

Biz kadınlar daha düşük ücretler alıyoruz ve geçici, güvencesiz işlerde çalışıyoruz. Tekstil işçisi de olsak doktor da, tarlada da çalışsak, bir plazada da emeğimiz, erkek arkadaşlarımızın emeğinden daha değersiz görülüyor. Krizlerde işten çıkarılan ilk bizler oluyoruz, "Hadi" diyor birileri, "evinize, mutfağınıza dönün bakalım". Kreş, emzirme odası gibi haklarımız gün geçtikçe daha fazla kâğıt üzerinde kalıyor. Yani bizler daha fazla işsiziz, daha az kazanıyor ve daha az saygı görüyoruz, ayrımcılık, taciz, mobbing ve eşitsizliklerle daha fazla mücadele etmek zorunda kalıyoruz.

Tüm bunlar bildiğimiz, yaşadığımız, kendi hayatlarımızda da mücadele ettiğimiz gerçekler. Kadın Dayanışma Komiteleri zaten işçi kadınları da örgütleyor, tıpkı diğer kadınları örgütlediği gibi. Bu durumda yoldaşlar, şunu soruyor olabilirsiniz: "Bu konuya ilişkin neden ayrı bir başlık açıyoruz, değişen nedir?"

Birkaç nedeni var. Birincisi işçi kadın kimliği... 14. Kongre metinlerimizde de vurgulanan, işçi kimliğinin yeniden inşası mevzusu. Geçmişte işçi sınıfına içkin kimi değerlerden bahsedebiliyorduk; mesela dayanışma, ekmeğini bölüşerek greve giderdin. Hakını aramak, arkadaşını satmamak, onurunla yaşamak, üretiyor olmaktan gurur duymak, ürettiklerine de, üretim ilişkilerine de yabancılaşmamak, yan yana gelmek, birbirine güvenmek... Bir adım ilerisinin, değiştirme gücünün olduğunu bilmek, değiştirme iradesine sahip olmak. Bunlar işçi sınıfına içkin değerlerdi. Mevcut koşullarda ise bu kimlik ve bu değerler aşıldı, silikleşti.

Peki, şu anda işçi sınıfına baktığımızda nasıl bir tablo görüyoruz? Biraz karikatürleştirerek söylersek, özellikle mavi yaka erkek işçilerin önemli

bölümünün zamanını bahis sitelerinde geçirdiği, kadın işçilerin de toplumsal olarak kendisine dayatılan rolleri iş ortamında yeniden ürettiği bir tablodan bahsedebiliriz. İşçi sınıfı bu kadar kimlik erozyonuna uğramışken, işçi kadınlar, işçi kimliğinin yeniden inşasında kritik bir unsur olarak öne çıkıyor. Kaldı ki mevcut toplumsal yapı, kadınların "işçi" olarak kimliğini silikleştirip bunun yerine toplumsal rolleri yüklemeye devam ediyor. Dolayısıyla, kadının gericiliğe ya da cinsiyet ayrımcılığına karşı çıkabilmesi için de yine işçi olarak kimliğinin güçlenmesi gerekiyor.

Bu da komünistlerin çok bilinçli çabasını gerektiriyor. Semt evlerinde işçi sınıfının tarihine ilişkin yaptığımız çalışmalar, izlediğimiz filmler, tartışmalarımız çok değerli ama yeterli değil. Bu çaba, yalnızca "bakın böyle olmuştu" veya "tarihte şunlar" diye anlatarak gösterilemez; içinde olarak, değiştirerek, dönüştürerek, kanıtlayarak gösterilir. Üretim mekânlarında, işçi kimliğinin öne çıkarıldığı örgütlenme pratikleri hedeflenmeden, bu dönüşümün sağlanması kolay değil.

Bu da bizi işyeri ya da sektör örgütlenmesi konusuna getiriyor. İşyeri örgütlenmesi gerek 14. Kongre'de gerekse önceki yıllardaki kongre ve konferans metinlerinde de uzun uzadıya tartışılmıştı. Kadın Dayanışma Komiteleri açısından da işyeri ya da işçi havzası örgütlenmelerini bir hedef olarak tanımlıyoruz.

İşyeri örgütlenmesi, hedefli, planlı, düzenli

takip gerektiren, nokta atışı bir örgütlenme pratiği. Her bir işyeri örgütlenmesi, oranın öznel koşullarına göre bir örgütlenme stratejisi kurmayı gerektiriyor. Dolayısıyla merkezi düzeyde ürettiğimiz araçlardan farklı olarak, her bir KDK'nın kendi özel stratejisini oluşturması, buna emek harcaması gerekiyor.

İşyeri örgütlenmeleri -bu bir fabrika da olabilir, bir hastane de olabilir- nereye vurursak ses geleceğini bilmemizi sağlıyor, dışarıdan bakarak göremeyeceğimizi görmemizi sağlıyor. Bu örgütlenmeler doğru zamanda hamle yapabilmeyi, müdahale edebilmeyi kolaylaştırıyor. Şu ya da bu sektördeki, mevcut bir sıkışmayı veya biriken bir öfkeyi gözden kaçırmamamızı sağlıyor ya da tam tersine gereksiz bir anda körebe oynar gibi ortaya atılmamızı önleyebiliyor.

İşçi kadınlarsa işyeri örgütlenmelerinde özel bir öneme sahip. Çoğunuz deneyimlerinizden kaynaklı biliyorsunuzdur. Örgütlenmeye ya da direnişe kadınların katılması hep daha zordur. Kadınlar, yeni bir adım atarken erkeklerden farklı bin bir soruya yanıt arar. Hele de ortada bir risk varsa.

Nasıl zaman ayıracağını düşünür, ona bir şey olursa çocuklarına ne olacağını düşünür, komşularının "Bizim Aynur da anarşik olmuş" deyip demeyeceğini, çocukların beslenme çantasına koyacağı poğaçayı yapmaya vakti olup olmayacağını, kocasının, anasının, babasının ona ne diyeceğini düşünür. Yani düşünür de düşünür, hesaplar. Gözü kapalı atlayamaz, bazı şeyleri riske atamaz.

Ama tüm bunları tartıp biçerek ikna olduğunda da vazgeçirmek çok daha zordur. Patronun tehditlerine de vaatlerine de daha kapalıdır. İşçi kadınlar işyeri örgütlenmelerinde daha kararlı ve istikrarlıdır. Ama bu noktaya gelebilmesi için

onun dilinden anlayan, dayanışabileceği, yaşaması çok muhtemel sorunları birlikte çözebileceği, "Birlikte güçlüyüz" diyebileceği bir dayanak noktasına ihtiyacı var. Kadın Dayanışma Komiteleri, işçi kadınların, güçlü hissettiği yer olmalı. "Biz" diyebildiği, güvенеbildiği...

İkincisi, işyeri örgütlenmelerinde işçi kadınların öncülüğü, yürütülecek mücadelede önemli toplumsal meşruiyet kaynaklarından birisi.

Kadın işçilerin önde olduğu her eylem, direniş, hak arama, toplumdan daha fazla onay alıyor. Flormar direnişini hatırlarsınız, orada yoldaşlarımızın çektiği "güzellik direnişte" belgeseli vardı. O belgeselin bir yerinde şöyle bir sahne var, Flormar direnişinden kadınlar, fabrikanın girişindeki güvenlik çizgisine basıp basıp ayaklarını çekiyorlar, "Bak içerideyim, bak dışarıdayım" deyip deyip kahkahalar atıyorlar ve güvenlik görevlisi işçi ise şaşkın bakıyor. O görüntüler aslında "İşte bu kadar doğal, güzel, coşkulu bir şey direnmek" dedirtiyor. İşçi kadınlar, her eylemi, direnişi, örgütlenmeyi buna dönüştürebilme potansiyeline sahip.

Üçüncüsü, işçi sınıfının gericilikle mücadelesi açısından da işçi kadınların örgütlenmesi özel bir önem taşıyor. Bizi bu sistem temel olarak iki başlıkta cendereye alıyor, gericilik ve doğrudan emek sömürsü. İşyerleri gericilik kuşatmasının yoğun yaşandığı alanlardan. Kreş göremeyiz fabrikalarda ama en küçük merdivenaltı atölyede dahi mescit eksik olmaz.

Tekstil gibi, tarım gibi, kuralsızlığın yaygın olduğu sektörlerdeki pek çok kadın, daha çocuk yaşta atölyelerde çalışmaya başlamış oluyor. Gericiliğin yoğun olduğu bölgelerde genç kadınlarla konuştuğumuzda, şunu çok sık duyarız "Evlenene kadar çalışacağım, sonrasına kocam izin vermez herhalde, hem öyle de yorulдум". Çünkü on

dokuz yaşında ama halihazırda on yıllık işçidir mesela. Neyse evlenir, sonra çocuklar doğar, zaten kreş vs yok, kadın artık evde çocuklara bakar. Zira kapitalizm ve gericilik, bir noktadan sonra kadına yeni işçi kuşaklarını yetiştirme görevi verir. Yoksulluk diz boyu. Doğan işçi çocukları, kısa süre sonra "çocuk işçiler" olarak çalışma yaşamına girer. Gericilikle tahkim edilen bu vahşi sömürüyle mücadele edebilmek için de öncelikle işçi kadınların örgütlenmesi gerekiyor.

Dördüncüsü, Kadın Dayanışma Komiteleri bize, sınıfın daha geniş kesimlerine ulaşabilmek için alan açıyor.

İşyerleri, mahallelerden farklı olarak, kadınların sorunlarının ortak olduğu, bu sorunların çözümüne yönelik daha doğrudan adım atılabilen mekânlar. Ülkeye dair birçok talebimiz var, birçok sorunu dillendiriyoruz ve bunlar anında, çok hızlı biçimde sonuç alabildiğimiz sorunlar olmuyor çoğunlukla. Oysa işyerlerinde bazı sorunlarda çok hızlı sonuç alınabiliyor. Ve elbette ki kadınlar burada erkek arkadaşlarından farklı sorunlar yaşıyor, daha ağır bir sömürü ve eşitsizlikle karşı karşıya kalıyorlar. Oysa sendikal örgütlenmelerde veya kendiliğinden eylemlerde çoğunlukla erkekler başı çekiyor ve kadınların sorunları önemsizleştiriliyor. Buralarda yürüttüğümüz mücadele, bir taraftan, işçi kadınların sorunlarını görünür yapmaya yarıyor. Bununla birlikte işyerlerindeki bazı sorunlar "kısa vadede çözülebilir" nitelikte aslında. Küçük bir örgütlenme ve iyi bir stratejiyle

atılacak adımlar, kimi sorunları hızlıca çözmeyi sağlayabiliyor, koşulları değiştirme güçleri olduğunu işçilere gösteriyor. Bu, partinin sözünü de daha rahat taşımamız için bizlere alan açıyor. "Bakın yan yana gelince nasıl da çözdük fazla mesai sorununu"dan, "Yan yana gelince bu ülkeyi de bu dünyayı da değiştiririz"e geçiş artık daha kolay oluyor.

Son olarak, unutmayalım ki işyerleri -fabrika-sından bankasına- bu sistemin kaleleri.

İşçi kadınları, bu kadar kimliksizleşmiş bir işçi sınıfını ayağa kaldıracak en önemli unsurlardan biri haline getirmemiz gerekiyor. Bu da kapitalizmin kalelerinde örgütlenerek olur, siyasal bir işçi sınıfı oluşturarak olur ve işçi kadınların sınıf mücadelesinde bayrağı yükseltmesiyle olur.

Kadın Dayanışma Komiteleri'nin iddiası da budur yoldaşlar. Hepimize kolay gelsin.

Semt Evleri ve Mahallelerde KDK'ların Örgütlenmesi

EDA MERMİ

Merhabalar,

Öncelikle çok heyecanlı olduğumu paylaşarak başlamak istiyorum. Senem ve Yıldız konuştu, Hande anlattı. Ben de kadın mücadelesinde semt evlerinde, mahallelerde neler yaptık ve yapıyoruz, neleri hedefliyoruz sorularına cevap aramak için bu konuşmayı yapacağım.

Mahallelerde kadın mücadelesini büyütmek için kadınlara temas edebileceğimiz çok fazla olanağımız olduğunu ifade ederek başlayabilirim. Yaşadığımız, çalıştığımız ya da semt evlerimizin olduğu mahallelerde gündüzleri fabrikalarda çalışıp, akşamları evine gelen, evine ekmek getirmek zorunda olan ve aynı zamanda evin bakım hizmetlerini de yapmak durumunda olan işçi kadınlar var. Emekli kadınlar var, genç kadınlar var, anneler var, yalnız yaşayan kadınlar var, çalışmayan ve sadece ev-çocuk-yaşlı bakımı ile ilgilenen kadınlar var. Bu kadınlar mahallede komşumuz, eşimiz, dostumuz, çalışma arkadaşlarımız. Bahsettiğim kadınlarla bizler aynı sokaklarda yürüyoruz, aynı marketten, aynı pazardan alışveriş yapıyoruz. Farkında bile olmadan sürekli yan yana geliyoruz. Semt evleri bizim bu kadınlarla temas olanağımız açısından kıymetli alanlar. Esas ve ilk amacımız mahallede farkına bile varmadan karşılaştığımız bu kadınlarla bir araya gelmek, yan yana gelmek olmalı.

Peki, nasıl başlayacağız, bunu nasıl sağlayacağız?

Kapitalizm, bu düzen, bir şeyi iyi yaptığında çok başarılı oluyor. O da şu, bütün emekçileri ama en çok da kadınları yalnızlaştırarak, tek başına bırakarak ve çaresiz hissettirerek düzenin çarklarını döndürüyor. Yalnız, çaresiz hisseden kadınların tutunacağı bir umudu olmuyor ve bu nedenle evinden, işyerinden ya da ona dayatılan şeyin içinden çıkmak için bir gayreti olmuyor, olamıyor. Bizim semt evlerinde ve mahallelerde yapmamız gereken ilk şey bu çaresizliği, bu yalnızlığı, bu tek bırakılmış hissini ortadan kaldırmak olmalı. KDK'lı olmak demek, yalnız olmadığımız,

yalnız hissetmediğimiz ve çevremizdeki kadınları da hiçbir yerde, hiçbir koşulda yalnız bırakmaya-
cağımızı hissettirmemiz anlamına geliyor.

Bunu anlatmamız gerekiyor. Kadınlar yalnız olmadıklarını bilirse, bir şeyleri birlikte başara-
bileceğimizi, hakkımız olanı alabileceğimizi, bu
düzenin bize dayattığı eşitsizliği, şiddeti, sömürü-
yü, ortadan kaldıracabileceğimizi bilirse işte o za-
man bu düzene karşı umutlanır ve ayağa kalkar.

Ne yapacağız semt evlerinde? Evet, öncelik-
li yapacağımız şey çok açık. Sokakta yürürken,
markete gittiğimizde, pazarda, mahallede aklınıza
neresi geliyorsa her alanda kadınlarla temas ede-
ceğiz, iletişim kurmanın yollarına bakacağız.

Bazen komşumuzun başına bir şey geliyor ha-
berimiz dahi olmuyor, sonra haberlerde görüyo-
ruz. Bakıyoruz ki bizim iki apartman ilerimizmiş.
Bizim KDK'ları örgütlememiz, KDK'ların bilinirli-
ğini artırmamız, kadınların ihtiyaç duyduklarında
yanında olduklarını bildikleri semt evlerinin oldu-
ğunu anlatmamız gerekiyor. Yani iki apartman ile-
ride şiddet yaşayan bir kadının kendini çaresiz ve
yalnız hissetmesine izin vermememiz gerekiyor.

Semt evlerine dair karar tasarılarının içinde
çeşitli başlıklar var. Bunlardan laiklik başlığı ile
devam edeyim. Laiklik mücadelesinde ülkemizin
geldiği son nokta itibarıyla yüz yıl geriden başla-
yacağız, öncelikle Cumhuriyet'in kazanımlarına
sahip çıkacağız. Hepimiz haberlerde izliyoruz,
kendi mahallelerimizde de var; tarikat ve cemaat
yuvalanmaları. Tuhaf binalar içerisinde çocuk-
larımızın, kadınların başına nelerin geldiğini
bilmediğimiz örnekleri yaşıyoruz. Mahallemizde
yan yana geldiğimiz kadınlarla birlikte buna izin
vermeyeceğimizi söylememiz gerekiyor.

Geçtiğimiz senelerde Antalya'da, Altinkum
Semt Evi'nde böyle bir çalışmamız olmuştu.
Orada cami inşaatı adı altında bir sibyan mektebi
açma girişiminde bulundular ama Altinkum Semt

Evi komşularıyla mahallelilerle birlikte buna izin
vermeyeceklerini gösterdi ve sibyan mektebinin
açılmasına izin vermedi.

Yine geçtiğimiz aylarda Ankara'da yaşadık. Bir
tarikat içerisinde çocuğa uygulanan şiddet vide-
oları dolaşmaya başladı ve TKP Ankara İl Örgütü
bir eylemle beraber buna izin vermeyeceğini ilan
etmiş oldu. Bizlerin mahallelerde kadınlarla bir
araya gelerek kadınlara ve çocuklara tacizi, şiddeti
reva gören gerici zihniyetlere izin vermeyeceği-
mizi bildirmemiz gerekiyor.

Bir diğer konu çocukların okullarda aldığı eği-
timler. Adına ÇEDES diyorlar, güzel ahlak dersleri
gibi isimler koyuyorlar ama esasen yapmaya ça-
lıştıkları dinci gericiliği çok küçük yaştan itibaren
yaymaya başlamak. Dört-beş yaşında başlayan
Kuran kursları, altı-yedi yaşında verilen ahlak
dersleri ve ÇEDES gibi programlarla gericiliği milli
eğitimin, devletin, iktidarın ortaklığıyla her alana
sokmaya çalışıyorlar.

Çocukların neredeyse bütün yükünün kadın-
lara yüklendiğini, düzenin bütün sorumluluğu
kadına yıktığını biliyoruz, konu çocukların eğiti-
mi olduğunda mücadelede yine önde kadınlarla
oluyor. Kadınlara yalnız olmadıklarını hissettirdi-
ğimizde, bir arada güçlü olduğumuzu hissettirdi-
ğimizde, en başta çocukları için, sonra kendileri
için gerçekten yapabilecekleri çok şey olduğunu
fark ediyorlar ve en güçlü iradeyi koyup çaba
gösteriyorlar. "Kendim için olmasa da onun için"
diyerek elini taşın altına koyması daha da kolay
olabiliyor. O direnci daha kolay öğretiliyor.

Hande'nin de bahsettiği diğer bir konu, ka-
dınların maruz kaldığı istismar, şiddet, tecavüz,
cinayet. Günde ortalama üç kadın cinayetine
yaşandığı bir ülkede, bizim mahallede olmuyorsa,
yan mahallemizde ya da ilçemizde bu haberleri
sıklıkla duyar olduk. Hatta cinayet olmazsa artık
haber değeri taşıyor. Konu sadece şiddetse bu

yayımlanan bir haber bile olamıyor. Çünkü çok sıradan görülüyor, normalleştiriliyor. Tabii ki biz bunu normalleştiremeyiz.

Semt evleri bu başlıkta kadınlar için hem hukuki hem psikolojik destek merkezleri, bilinçlenme ve mücadele merkezleri olmak durumunda. Ve bunu da var olduğumuz her alanda kadınların bildiği yerler haline getirmemiz gerekiyor.

Çünkü şiddete uğrayan kadınların birçoğu yalnızlıktan ve çaresizlikten ya da aileden, atadan gelme öğrenmişliklerinden bunun zaten normal olabileceği hissine de kapılabiliyor. Birincisi bilinçlenmelerini sağlamak, ikincisi hukuki ve psikolojik destek almalarını sağlamak, sonuncusu ve en önemlisi de bunu kanıksamamalarını, şiddetin normal olmadığını ve şiddetle mücadele etmeleri gerektiğini örgütlemeyi sağlamak olmalı.

Bir başka konu kültürel çalışmalar. Semt evlerinde yapacağımız kültürel çalışmalar büyük önem taşıyor. Kadınların bu düzende kendilerine ayıracakları neredeyse bir saatleri bile yok. Semt evlerinde yaptığımız kitap buluşmaları, film buluşmaları, birlikte kültür-sanat etkinliklerine gitmek bazı kadınlar için o kadar önemli ve değerli ki. Hande'nin Tarlabası örneğinde bahsettiği gibi, kadınların "Burada nefes alabiliyoruz" dedikleri bir yere çevirmemiz lazım semt evlerini. Bazı alanlarımızda bunun çok güzel örnekleri var. Örneklerini deneyimlediğimiz yerlerde kadınların yüzündeki enerjiyi, semt evine gelirkenki mutluluğu gözlemleyebiliyoruz. Semt evinde kendisi için de bir şey yapıyor olmanın verdiği güçle güvende hissediyor. Bu güven kadınların elini taşın altına koymasına ve mücadelenin parçası hissetmesine de ön açıyor. Bu açıdan da bu başlık mücadelemizin güçlenmesi açısından önemli.

Karar tasarısında geçen bir diğer başlık sportif faaliyetler. Bu başlık, erkek şiddetine karşı savunma teknikleri öğrenerek şiddetle bireysel mücadele etme önermesi değil. "Savunma sporları öğrenirsek kendimizi koruruz" anlayışının bir çözüm olmadığını biliyoruz. Fakat bir araya gelerek, birlikte bu sportif faaliyetleri yaparak kendimizi güçlü hissedebileceğimizi de biliyoruz.

Bir diğer başlıkta bağımlılık. Uyuşturucuyu başa koyuyoruz ama onun dışında bir sürü bağımlılık çeşidi var. Mahallerde bu başlıkta birlikte mücadele edebileceğimiz ağlar oluşturmamız gerekiyor. Bu başlığa ilişkin Mersin'de çok güzel bir örnek var. Mersin KDK'mız bir mahallede gerçekten önemli bir sorun olan bağımlılık gündemiyle ilgili bir çalışma başlattı ve onlarca kadına temas etti. Çünkü bu düzen gerçekten kötüden arınmak ve kurtulmak için sana hiçbir seçenek

sunmuyor. Bu düzende, bağımlı bir çocuğumuz, eşimiz, dostumuz, yakınımız varsa ya da kendimiz bağımlıysak bununla "Tek başıma ne yapabilirim ki?" sorusuyla baş başa kalıyorsunuz. Ama semt evlerinde yalnız olmadığımızı bilme hissi bu başlıkta bizi bir araya getirecek ve çözüm yollarını bulma konusunda birbirimizden güç alacağız.

Bu düzende aile olmak, anne olmak ne anlama geliyor? Biraz da bundan bahsetmek istiyorum. Kapitalizm aile kavramında hepinizin bildiği gibi kadının rolleri var. Evde çocuğun, yaşlının bakımını sağlamak. Dışarıda çalışan eş, erkek, abi, baba onların karnını doyurmak, ihtiyaçlarını gidermek, mekânın fiziksel ihtiyaçlarını gidermek gibi. Tüm bunları yaparak, tüm yükümlülüğü kadına yıkarak kapitalizm çok önemli bir sorununa çözüm buldu.

Ne yaptı? Asgari ücret diye bir kavramımız var değil mi? Asgari ücret nasıl belirleniyor? Bir emekçinin karnını doyurabileceği, barınabileceği, ertesi gün de işe sağlam gelebileceği kadar bir gelirin sağlanmasıyla. Peki, bu gelir içerisinde çocuk bakımı var mı? Yok. Peki, bu gelir içerisinde yaşlı bakımı, engelli bakımı var mı? Yok. Bu gelir içerisinde evin temizlik ihtiyaçları, yemesi, içmesi, çamaşırı, bulaşığı, temizliği var mı? Yok. Kapitalizm bunların hepsini kadının üstüne yıkarak ücretin içerisinde bulunması gereken maliyeti kadının ücretsiz sağlaması için aile, annelik rollerini vererek asgari ücreti de en asgariye, en alta çekmiş oldu. Çocuk, yaşlı ve engelli bakımının devlet sorumluluğunda ve parasız olması gerekir.

Son yirmi iki yıldır yaşadığımız AKP iktidarında başta Erdoğan olmak üzere tüm AKP'lilerin bu başlıkla ilgili her konuşmalarında dile getirdikleri anneliğe atfedilen kutsallık aslında annelik kutsal olduğu için değil, patronların ceplerinin daha fazla doldurduğu için önemli.

Bizler mahallelerde, semt evlerinde, ücretsiz bakım evleri, ücretsiz kreşler için mücadele edeceğiz. Ücretsiz kreşler ve bakımevleri açılabilmesi mücadele başlıklarımız olacak. Bu konuda da bazı semt evlerinde verdiğimiz mücadele örneklerimiz var. Bunun sayısını çoğaltacağız.

Ülkemizde okula aç giden çocuklar var. Semt evleri bu başlıkta da hem dayanışma hem de mücadele alanları olacak. Biz semt evleri ve mahallelerde KDK'lara dair bu cümlelerin altını çiziyoruz.

Hepimize kolay gelsin.

Kürt Kadınların KDK'larda Örgütlenmesinin Önemi

DAMLA BAYTEKİN

Kürt kadınların örgütlenmesi başlığında kapsamlı bir karar tasarısı hazırladık, o yüzden elimiz güçlü. Tasarı üzerine bir konuşma yapacağım. Bir de bazı deneyim aktarımlarını paylaşacağım. Umarım tasarıların konuşulduğu kısımda bu konuda daha fazla söz ve katkı olur.

Şöyle bir his olmasın diye baştan söylemek istiyorum. Şimdi emekçiler diyoruz, emekçi kadınlar diyoruz, emekçi kadınların bir de Kürtleri diyoruz, bir de Kürt-Alevi emekçi kadınlar... Böyle böyle gidecek bir şey yapmaya çalışmıyoruz. Kürt başlığını da bu yüzden açmadık. Uzun zamandır konuşuyoruz, Kürt sorununda taşların yerinden oynadığı bir dönemdeyiz.

Düzen değişikliği iddiası olmadığında sistem daha çok kadınların üstüne çöküyor diyoruz; yoksulluk ve sömürü artıyor. Bakıyoruz Kürt siyasetine, bu bölgede olanlara. Kabuğunu çatlatmaya çalışan bir Kürt sermayesi var diyoruz, bu tespiti uzun süredir yapıyoruz. Şimdi son dönemde Kürt siyasetinde gelişen İsrailcilik'ten bahsediyoruz. Dolayısıyla biz aslında burada bir düzen değişikliği iddiası olmadığını uzun süredir tespit ediyoruz. Buna bir de liberalizm ve milliyetçilik arasında salınan Kürt hareketi eklendiğinde, Kürt yoksulları için gerçekten çok kötü bir tabloyla karşı karşıya kalıyoruz, Kürt kadınlar için de böyle. Biz bu başlığı özel olarak önemsedik ve ayrıca bir karar tasarısı yazdık. Bizim açımızdan bu dönemin hem zorlu hem de fırsatlara gebe bir dönem olduğunu düşünüyoruz.

14. Kongre'de, "Kürt hareketiyle işbirliği ve ittifak gündemlerini kapatacağız, işçi sınıfı mücadelesinde önemli bir başlık olan Kürt yoksullarının örgütlenmesine yöneleceğiz" dedik. Bu çok önemli ve iddialı bir karar. Bu iddia olduğunda da kuşkusuz KDK'lara da rol düşüyor, özellikle Kürt kadınların örgütlenmesi konusunda.

Buradaki amacımız "Kürt nüfusun yoğun yaşadığı illerde, yani sadece Doğu ve Güneydoğu bölgelerinde bir şey yapmak" değil, bunun ötesinde bir hedefimiz var. Tekstil işçileri, tarım işçileri kadın ağırlıklı sektörler. İstanbul'da, Manisa'da, Mersin'de, Adana'da bu sektörler ve kadın Kürt işçiler yoğunlukta. Dolayısıyla yalnızca Doğu ve Güneydoğu illerinde değil, bu sektörlerin ve Kürt kadınların olduğu her alanda KDK'larımızın iddi-

ası olmalı.

Yoldaşlar, bizim mücadele hattımızın kırmızı çizgileri var. Konu kadınlar olunca da en başa yazdığımız laiklik oluyor. Öyle de olmak zorunda. Bu bütün KDK'larımız için önemli. Ama özellikle Kürt kadınlar, aşiretlerin ve tarikatların elinde gerici bir siyasetle baş başa, daha çok yalnızlaştığı için ve Kürtlerin siyasi temsiliyetini üstlendiğini iddia eden partiler dinci gericiğin bölgedeki etkisini görmezden geldiği ve bazen onunla kol kola girdiği için biz laikliği başa yazmak zorundayız, Kürt kadınlarını örgütlemek isterken de aynı şekilde.

Şimdi kısa bir alıntı okuyacağım size, kitabı okumadım, bir Gelenek makalesinden aldım bu kitabın alıntısını, Gültan Kışanak'ın *Kürt Siyasetinin Mor Rengi* kitabı. Diyor ki, "Seçim kampanyası döneminde AKP'ye yakın kişi ve gruplar 'Bir kadın nasıl bu şehrin başkanı olur. Dinde bunun yeri yok' diye kara propaganda yapıyorlardı. Ben de halkın içinde aldım mikrofonu elime, çağrı yaptım. 'Gelin bu konuyu tartışalım, bakalım Kuran-ı Kerim'de kadın yönetici olmaz diye bir ayet var mı? Tabii ki yok.' Ve şöyle devam ediyor: 'Kadının toplumdan dışlanmasının dinle alakasının olmadığını, hadislerden örnekler vererek izah ediyordum' diyor.

Bu kabul edilemez. Bu savununun karşısına dikilmemiz şart. Çünkü eril zihniyet diyerek gericiğin üstünü örtmeye çalışıyorlar, bir yandan da eşbaşkanlıkla kadınlar siyasette daha görünür

oluyor. Ama öte yandan gerçekte olan şey, ciddi bir gericilikle kadınları baş başa bırakan, dini gerektiğinde böyle koluna girip bir referans olarak alan, oradan beslenen, güçlenmeye çalışan bir siyaset. Bu kirli siyasetin karşısında dikilmek zorundayız, bu şart.

Bunu yapmamız için de Kürt kadınların taraf olmasını sağlamamız gerekiyor, sosyalizmi anlamasını sağlamamız gerekiyor, sınıf bilincini artırmamız gerekiyor ve gerçekten boğuştukları yoksullukların sebebini görmelerini sağlamamız gerekiyor.

Bence bunun önemli bir yolu, Senem'in başta sürekli vurgu yaptığı gibi, sadeleşme. Bir diğeri de samimiyet ve eşit ilişki kurma. Şunu kastediyorum, özellikle Kürt kadınlar arasında biz herhangi bir KDK'da bir dayanışma örgütlediğimizde şöyle hisler oluyor: kurtarma, yardım eli uzatma ya da bilgi taşıma. Bunu kadının aslında kendi direngenliğinin, gücünün farkına varmasını sağladığımız, kol kola girdiğimiz, KDK'lı olma diye bir hissi taşıdığımız bir mücadele başlığına dönüştürmemiz gerekiyor.

Bir de süreklilik çok önemli. Çünkü şöyle örneğimiz çok fazla. Bir yere gitmişiz, bir KDK kurmuşuz, etkinlik yapmışız, bir kadının hayatına değmişiz, duruşma üstlenmişiz, bir şey yapmışız ama sonra temasımız kesilmiş. Bir sürü WhatsApp grubumuz var, orada belki ulaşamadığımız kadınlar var, neden ulaşamadığımızı bilmediğimiz insanlar var.

Gerçekten buna tahammülümüzün olmaması gerekiyor. Bir biçimde temas ettiğimiz bütün kadınları geri kazanmak için tekrar bu gözle bakmamız gerekiyor.

İster istemez, Kürt kadınların örgütlenmesi konusundaki tasarıda kadınların evliliklerde yaşadıkları sorunlara daha geniş yer vermek zorunda kaldık. Çünkü şöyle bir şey var, Kürt kadınlar herhangi bir muhatap bulamıyorlar. Tüm kadınlar için bu böyle ama bölgede gerçek anlamda bir aşiret ve tarikat yapılanması olduğunu düşünürseniz, şiddet gören bir kadın koruma istemek için devlet kapılarına gidiyor, oralarda belirli şeyler daha da kapalı; bulunduğu aşiret, tarikat "Evine dön" diyor; ailesinin yanına gidiyor, orada zaten ailenin yanına dönmek çok daha zor. Orada dediğim gibi sadece Doğu illerini demiyorum. Toplumun yapılanmasından bahsediyorum. İstanbul'daki Kürt kadın için de bu benzer biçimde. Ve Kürtlerin temsiliyetini üstlendiğini iddia eden partiler de genelde şunu yapıyorlar, şiddet uygulayanı alıyorlar, dövüyorlar, evine tekrar bırakıyorlar, "Bir daha yaparsan tekrar döveriz" diyorlar. Şimdi böyle bir tabloda, kadınlar gerçekten seçeneksiz, bir çölün içinde yaşıyorlar.

Şiddet görüyorsun ve dayanışabileceğin hiç kimse yok. Kime gitsen bir karşılığı yok. Bizim KDK'larımızın bu çölde kadınlar için su olması gerekiyor. Bizim el uzatmamız gerekiyor.

Batman'dan bir örnek vereceğim size. Gerçekten etkileyici. Aslında bir sürü duyguyu aynı anda

hissediyorsunuz. Öfke, kızgınlık, umut, bunların hepsi.

Batman'da bir kadın gönüllümüz var. Semt evinde tanıştık, bir toplantıya geldi. Orada, eşinden şiddet gördüğünü, boşandığını, kendine yeni bir hayat kurduğunu vs anlatmaya başladı. Kendi örneğini söyledi. Kadın merkezlerine gittim olmadı, ailemin yanına dönmek istedim kabul etmediler. Sonra bizim şans eseri oradaki kurumlardan birinde çalışan bir kadın yoldaşımıza denk geliyor ve oradan KDK'larla tanışıyor.

Kendisi "Ben sizin sayenizde hayata tutundum!" dedi. Bu çok önemli çünkü gerçekten dramatik, bu kadın gönüllümüz partili olmadan önce henüz boşanmadığı eşi tarafından kalbinden bıçaklanıyor ve uzun süre hastanede kalıyor, hayata gerçekten geri dönüyor, şu anda adam cezaevinde, davasını da Önce Çocuklar ve Kadınlar Derneği üstleniyor. Sonrasında da geliyor gönüllümüz oluyor. Şimdi biz bu kadın yoldaşımızın elinden tutup bir daha bırakmamakla yükümlüyüz, böyle bir görevimiz var.

Bir de şu var, "Beni siz hayata döndürdünüz" algısına onun kendi gücünü görmesini sağlamayı eklememiz lazım. Bunu bir kültür, bir duygu olarak yaratmamız gerekiyor. Tek tek insanların hayatına dokunmak çok değerli ama sürekli bir yöntem değil. Çünkü bir sınırı var, bir yere kadar bunu başarabiliriz ve dokunamadığımız her hayat bizim için uhde olarak kalır. Bunun yolu kolektif bir kültür oturtmak. O yüzden KDK'lara ihtiyacımız var, o yüzden teker teker komünist kadınlar olarak değdiğimiz hayatların bir sınırı olduğu için biz KDK'lı kadınlar diye bir ruhu, bir duyguyu, bir kültürü -zaten var bu ama- geliştirmek, büyütmek ve daha fazla yere taşımak zorundayız.

Ben böyle çalışmalarda bazen olacak ya da olmayacak bir sürü hayal kurmayı önemsiyorum, güzel oluyor. Hepimiz büyüklerimizden hikâyeler dinliyoruz: "Benim bir tane öğretmenim vardı, o benim önümü açtı da ben şunu okudum", "Köy Enstitüsü'ne gitmiştim de ondan böyle oldu". Şimdi belki bundan otuz-kırk yıl sonra gerçekten biz şöyle hikâyeler dinleyeceğiz, buna inanıyorum. "KDK'lı biriyle tanıştım ve ondan sonra hayatım değişti", "Benim annem gidiyordu semt evine, ben de oradan ressam oldum". Bunlar gerçek olabilecek şeyler ve bu hayali kurmak bana çok güç veriyor.

Bizim semt evlerimiz KDK'larımızla birlikte evinden çıkmasının çok zor olduğu kadınların bir araya geldiği yerler olmalı. Kadınlara haklarını öğretelim diyoruz, bu çok önemli, küçümsemek için demiyorum ama kadınların şarkı söyleyeme-

diği bir ev hayatı düşünün, gülemediği, gülmesinin sorun olduğu, edepsizlik olduğu bir ev hayatı düşünün. Semt evleri o kadının gülebildiği bir yer olmak zorunda. Bu gerçekten önemli, çayını içmek, iki dakika nefes almak için semt evine gelmeli. Bu, özellikle Kürt kadınların hayatında önemli.

Bizim Van'dan bir yoldaşımız eşinin ona uyguladığı şiddete nasıl göğüs gerdiğini ve bunu değiştirdiğini anlatırken dedi ki: "Karşısına dikildim, 'artık bana vuramazsın, benim arkamda kadın dayanışma var, Türkiye Komünist Partisi var' dedim. Yoldaşımız sonra bana "Gorki'nin Ana kitabı var ya, ben işte oradaki kadını biliyor musun? dedi. "Ben gelemiyorum hiçbir çalışmaya, çok da utanıyorum gelemediğim için ama siz ne zaman benim evime gelseniz, benim kapım açık. Ben buradayım, bildiriye de yazarım, dağıtırım da" diye ekledi. Bu çok önemli bir duygu. Daha önemlisi Gorki'nin Ana kitabını bilmesi. Bizim hayatına bunu sokmamız, öğretmemiz, çok değerli gerçekten bu.

Tarım işçileri ve tekstil işçileri arasında örgütlenme dedik. Bu gerçekten bizim incelikle örmemiz gereken bir çalışma olmalı. Yani, her tekstil atölyesinin olduğu yerde bildiri dağıtmakla sınırlı olmayan, hedefli bir şekilde bir stratejiyle ilerlemek. Mesela birkaç kadına gözümüzü dikip "Biz Ayşe'yi Fatma'yı burada örgütlersek o bu atölyedeki bütün kadınları getirir" demek ve yapmak. Yani gerçekten orayı bilmek, öğrenmek, çalışmamızı inceltmek, bunlar önemli.

Hayal kurmak dedik ya, benim şöyle bir hayalim var. Belki bir sene sonra, belki iki sene sonra kadın işçiler arasında voleybol, futbol turnuvası neden yapmayalım? Hep erkekler mi futbol oynayacak?

Eskiden fabrikalarda işçi koroları vardır, -hani filmlerde filan denk geliriz, çok da heyecanlanırsınız- bunu biz tekstil atölyelerinde semt evleriyle birlikte neden yapamayalım ki?

Bunlar çok gerçek ve olası hedefler ve umut verici şeyler.

Yine hasta ve engelli bakımı, yaşlı bakımı, buna da zaten tasarlarda değindik, yine çocuk yaşta evlilik, bunların karşısına dikilmek zorundayız. Bizim burada gücümüz bence şurada: Bizim KDK dışında bir sürü aracımız var kullanabileceğimiz, gerçekten incelttiğimizde ne yapacağımızı bildiğimizde, kullanabileceğimiz bir sürü olanak var.

Mesela hasta bakımını ya da yaşlı bakımını talep ettiğimizde bir yerel yönetimden burada THTM'nin Yerel Yönetimleri İzleme Komisyonları'nı devreye sokabiliriz, birlikte bir şeyler yap-

biliriz, ortak bir çalışma yapabiliriz. Kültür-sanat çalışmasını bunun içine dahil edebiliriz.

Avukatlarımızı, gazetecilerimizi yani elimizdeki bir sürü olanağımızı kullanabiliriz. Bence bu çok değerli bir avantajımız, bir sürü siyasi partide olmayan bir şey.

Afşar Timuçin'in çok sevdiğim bir şiiri var. Yaşamak şiiri. Diyor ki, "Yaşamak, alışmaktır". Hakikaten bazen öyle hissediyorum. Yani, alışıyoruz bazen olmayan şeylere. Kolaya kaçıyoruz, diyoruz ki mesela orada DEM parti çok güçlü, nasıl gireceğiz. Çok da gerçek bu. Ya da HÜDA-PAR'ın kalesi olan bir yerden bir kadını çekip çıkarmak çok zor geliyor bize, evet gerçekten de zor. Bu yüzden biz aslında KDK'ları bir sürü kadın için, Kürt kadınlar için ama en çok kendimiz için güçlendirmek zorundayız.

Şiir şöyle devam ediyor, "Alışmak, yaşamaktır".

Evet gerçekten bazen, alışmanız gerekiyor yaşamak için. Ama yalnızsanız bu böyle. Yalnızsanız yaşamak için görmezden gelmeye başlıyorsunuz. Haber okumamaya başlıyorsunuz, "Yine kadın cinayeti olmuş"ta kalıyorsunuz, detayına bakmıyorsunuz, körleşiyorsunuz bir şekilde.

Biz yalnız olmadığımız için aslında bunu aşabilecek durumdayız. Emin olun bu yalnızlık duygusunu kırıp bir aradalığı aşıladığımızda çıkan örneklerle inanamayacağız.

O kadınlar, o tarikatların, aşiret şeyhlerinin kapisına gerçekten dikilecekler, çocuklarını onların elinden alacaklar mutlaka. İnanıyorum.

Şiir çok güçlü bitiyor, ben de konuşmamı öyle bitireceğim. Diyor ki, "Yaşamak, alışmalardan sonra alıştığı her şeyle savaşmaktır".

Biz hepinizi alıştığınız her şeyle savaşmaya çağırıyoruz.

3. OTURUM - Karar Tasarılarının Tartışılması

SERAP EMİR:

Manifestomuz bir karakter, bir kimlik kazandırma ilanı ve bizim KDK'larda bu kimliği kazanmaya ve yaygınlaştırmaya çok ihtiyacımız var. "KDK nedir, KDK ne için kime karşı mücadele eder?" sorusunun yanıtı herhalde bu kadar sarıh bir şekilde ancak böyle bir metinle verilebilirdi. Bu metin aynı zamanda bir görev de yüklüyor bize. Evet biz bu metni mahallelerimizde, işyerlerimizde, kampüslerimizde yaygınlaştıracacağız ama aynı zamanda biz de bu mücadelenin bir parçasıyız. Doğrudan çok yakıcı bir fiziksel şiddete uğramasak da şiddetin, mobbingin, sömürünün farklı boyutlarını işyerlerinde, özel yaşamımızda bizler de yaşıyoruz. Bazen kadınları örgütlemek, kadınları bir araya getirmek, yalnızlığı dindirmek derken bunu unutabiliyoruz. Aklımızdan çıkarmayalım, biz bu mücadeleyi en başta kendimiz için de veriyoruz. O yüzden bu metni dönüp dönüp okumak, bu mücadeleyi kendimiz için de verdiğimizizi hatırlamak adına bence önemli.

Bizim kendi alanlarımıza döndüğümüzde yapacağımız şey, burada hep birlikte kolektif

aklımızla oluşturduğumuz merceği kendi alanlarımıza tutmak, kendi işyerlerimize, mahallelerimize tutmak, kadın meselesinde örgütümüzün gözü kulağı olmak ve o mercekten gördüklerimizi örgütümüze aktarmak. Geçmiş dönemdeki en büyük eksikliklerimizden biri buydu. KDK çalışmasından vazgeçtiğimiz her gün ve her mekânda kadınları o şiddetle, o çaresizlikle baş başa bırakmış da oluyoruz.

Asla kolaycılığa kaçmamalıyız. Daha önce iyi bir geribildirim almamış olabiliriz ama biz her çalışmamızda ve devrime ulaşana kadar, deneye deneye yol alıyoruz ve denemekten vazgeçmiyoruz. Kadınlar başta olmak üzere kendi örgütümüzdeki partili yoldaşlarımızı ne yapacağımıza ikna etmeli, Kurultayımızı onlara aktarmalı ve kendi alanlarımızı çok iyi tanımalıyız; benim mahalleimde yaşayan bir kadın, bir günü nasıl geçiyor, kaçta işe gidiyor, kaçta geliyor, kaç çocuğu var, bunların kaç beş yaş altı, kaç ilkokul çağında? Bunları önümüze koyduğumuzda somut mücadele başlıklarımız ortaya çıkacak.

Bizim bir galibiyete, mücadele verdiğimiz bir alanda onun kazanımını hissetmeye ihtiyacımız var. O "mağdur kadın" imajı asıl öyle dağılacak. Bizim mücadele eden kadınları göstermemiz gerekiyor. Kadın cinayeti haberlerini takip ediyoruz, taziyeye gidiyoruz, davayı üstleniyoruz; ki bunları zaten insani olarak yapmamız gerekir. Ama biz o mahallede öyle bir hava estirebiliriz ki o cinayetin öncesinde, o adamlar kadınlara ellerini sürmeye

cesaret bile edemezler. Ya da o kadınlar adamların karşısına dikilip kendilerini çok güçlü hissederler. Estirmemiz gereken hava bu. Hayal kurmaya ve farklı bir alternatifin olduğuna inanmaya ihtiyacı var kadınların. O hayali de ancak hep birlikte bu çalışmaya güç verirse, bu çalışmanın hakkını verirse kurdurabiliriz. Ben KDK'ları çok iyi bir dönemin beklediğini düşünüyorum, birlikte çok güzel şeyler yapabileceğimizi düşünüyorum. Teşekkürler hepinize, sağ olun.

MÜJDE TOZBEY:

Cumhuriyet'in ilanıyla birlikte Türkiye, kadın ve çocuk hakları açısından köklü bir dönüşüm yaşamıştır. Türk Medeni Kanunu, bu değişimin en somut ve çığır açıcı adımlarından biri olmuştur.

Kanun, kadınlara eşit yurttaşlık haklarını kazandırmış; resmi nikâh zorunluluğu, mirastan eşit yararlanma, evlilikte rıza, boşanma ve velayet hakkı gibi hakları güvence altına almıştır. Aynı zamanda çok eşlilik yasaklanmış, çocuk yaşta evliliklerin önüne geçilmiş ve kadınlar toplumsal hayatta daha görünür hâle gelmiştir. Bu kazanımlar, kadınların kamusal alana katılımını artırmış, ekonomik özgürlüklerini elde etmelerine ve toplumsal eşitlik mücadelesinde güç kazanmalarına olanak tanımıştır.

Ancak Cumhuriyetin bu devrimci adımları, özellikle laikliğin zayıflatıldığı dönemlerde tehditlerle karşı karşıya kalmıştır. 1980 askeri darbesi sonrası artan dinci gericilik ve son yirmi iki yılda AKP iktidarının laiklik karşıtı politikaları, kadınların ve çocukların haklarını büyük ölçüde zedelemiştir. İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme kararı ve 6284 Sayılı Kanun'un etkisizleştirilmesi, kadınların elde ettiği kazanımları geri götürme çabalarının örnekleri arasında yer almıştır. Bu politikalar, kadınlara yönelik şiddetle mücadelede hayati önem taşıyan ulusal ve uluslararası hukuki mekanizmaları aşındırmıştır. Buna rağmen kadın hareketi, İstanbul Sözleşmesi'ni geri kazanma mücadelesinden geri adım atmamıştır.

Kadınların tarihsel mücadeleleri, Medeni Kanun'dan çok önce başlamış olsa da bu kanunla birlikte yeni bir boyut kazanmıştır. Örneğin, 1987 yılında gerçekleştirilen Dayağa Karşı Dayanışma

Eylemi, kadınların şiddetle mücadelede örgütlenme becerilerini ve dayanışma gücünü ortaya koymuştur. Bu eylem, kadınların özel alan olarak görülen ve toplumsal bir mesele olarak ele alınmayan şiddete karşı seslerini yükselttiği önemli bir dönüm noktasıdır. Kadınlar, "Dayağın çıktığı cenneti istemiyoruz" diyerek, hem yasal düzenlemelerin uygulanmasını hem de toplumsal zihniyetin dönüşümünü talep etmişlerdir. Bu mücadele yalnızca kadın hakları açısından değil, laikliğin toplumsal dönüşümdeki rolünü vurgulayan bir hareket olarak da tarihe geçmiştir.

Laiklik, kadınların hak mücadelesinde olduğu kadar çocukların korunmasında da kritik bir rol oynamaktadır. Çocukların dini cemaatlerin etkisinden uzak, eleştirel ve bilimsel bir eğitimle yetişmesi, laik bir eğitim sistemiyle mümkündür. Cumhuriyet'in ilk yıllarında kurulan Köy Enstitüleri, kırsal bölgelerde yaşayan çocuklara modern ve bilimsel bir eğitim sunarak bu konuda öncü bir rol üstlenmiştir. Ancak bugün tarikat ve cemaatlerin etkisi altına giren çocuklar, yalnızca eğitim haklarından mahrum kalmamakta, aynı zamanda cinsel istismar ve şiddet gibi ciddi tehditlerle karşı karşıya kalmaktadır. Erzurum'daki Hacı Bahattin Evgi Yatılı Erkek Kuran Kursu'nda yaşanan sistematik istismar vakası, bu tehlikenin somut bir örneğidir. Tarikatların ve dini yapıların kontrolsüz bir şekilde faaliyet göstermesi, çocukların fiziksel ve psikolojik güvenliğini tehdit etmektedir.

Kadınların ve çocukların haklarını koruma mücadelesi, yalnızca mevcut kazanımları savunmakla sınırlı değildir. Bu mücadele, aynı zamanda toplumsal eşitliği daha ileriye taşımaya ve yeni nesillere daha adil bir dünya bırakmayı hedefler. Laiklik, bu hedefin temel dayanağıdır. Kadınların bireysel haklarını savunmanın ötesinde, kamusal ve özel alanlarda eşit, özgür ve güvenli bir yaşam inşa etmelerinin teminatıdır. Çocukların dini baskılardan uzak, eleştirel düşünceye dayalı bir eğitim alabilmesi de ancak laik bir toplum düzeyiyle mümkündür.

Cumhuriyet'in ikinci yüzyılına girerken, kadınların ve çocukların haklarını laiklik temelinde koruma ve büyütme sorumluluğu hepimize düşmektedir. Kadınların tarih boyunca sürdürdüğü dayanışma ve direniş, bugün toplumsal dönüşümün en güçlü araçlarından biri olarak önümüzde durmaktadır. Cumhuriyet'in kazanımlarını savunmak ve daha ileriye taşımak, yalnızca geçmiş değil, geleceğe de borcumuzdur.

Bu değerleri korumak ve büyütme, çocuklarımıza daha özgür ve eşit bir gelecek sunmanın en güçlü yoludur.

EYLÜL BİÇER:

Üniversite-ler bilimsel bilgi üretiminin ger-çekleştiği, ülke-nin aydınlanma mücadelesinde önemli yer kaplayan ve bu bağlamda top-lumdan farklı duyarlılığa sahip kurumlardır. Ülkede olan biten herhangi bir gündem üniversitenin günde-mine oturabiliyor veya tam tersi üniversitelerde olan bir gündem ülkenin gündeminde yankı uyandırabiliyor. Eğer memlekete veya üniversi-telere derin bir sessizlik çökerse o zaman tehlike çanları çalmaya başlar.

Ülkemiz tarihi boyunca gençlik sadece ken-disi ile ilgili gündemlerde değil, işçi sınıfının bir parçası olarak tarihsel rolünü oynamak için de söz söyleyegeldi. Örneğin Cumhuriyet devrimine ve laikliğe saldıran siyasal İslamcı AKP'ye karşı, yaşamsal kazanımlarımızın çok önemli parçası laikliği aslında biz üniversitelerde KDK'larda tartışıyoruz.

Yine aynı iktidar tüm gericiliğiyle saldırırken, aşı hakkımızı gasp etmekten geri durmuyor. HPV aşısını karşılamayan devlet, kadın cinayetlerine ortak oluyor, işlediği suçlara gericilik ve piyasa-cılıkla kılıf giydirmeye çalışıyor. Geçtiğimiz yıl bir sıra arkadaşımız HPV virüsü taşıdığı şüphesiyle kaldığı yurttan uzaklaştırıldı. Daha sonra KDK'ya gelen arkadaşımızla yaşananlara tepki gösterdik ve mücadelemiz sonucunda arkadaşımız kaldığı yurda geri döndü.

Bu olaydan yaklaşık iki hafta önce ise yine bir KYK yurdunda, arkadaşımız Zeren'i asansör düşmesi sonucu kaybettik. Arkadaşımız bir kaza sonucu değil, emekçi çocuklarının güvenli ko-şullarda okumasına imkân sağlanmadığı için hayatını kaybetmişti. Bu sebeple ülkenin birçok üniversitesinde parasız, güvenli sağlıklı yurtlar ve kampüsler için mücadele yürüttük. KDK'lar olarak bu eylemlerin bazen bileşeni olduk, bazen doğrudan öncülüğünü üstlendik. Bulunduğumuz yerlerde bize dayatılan kötü koşulları kabul etme-diğimizi söylüyoruz ve bunu söylerken de asla çekinmiyoruz.

Üniversitelerdeki KDK'larda yarının öğretmen-leri, çocuk gelişimcileri, psikologları olarak "Ço-cuk yaşta dini eğitim, çocukların zihinsel gelişim-lerine zararlıdır" diyerek THTM'nin başlattığı imza kampanyasına bizler de destek verdik.

Haftanın her gününe en az üç kadın cinaye-tinin düştüğü bu düzende Ayşenur ve İkbâl'in katledilmesinden sonra, yine biz öğrenciler olarak kadın cinayetlerine karşı ülkenin dört bir yanında ayağa kalktık. KDK'lar olarak düzenli toplantılar yaptık, bu toplantılarda birbirimize deneyim ak-tarımında bulunduk, partinin merkezi gündem-lerini KDK'lara nasıl taşıyabileceğimizi tartıştık, alanlarımızda nasıl büyürüz, nasıl yaygınlaşırız diye konuştuk, bazen birlikte ortak işler planladık, bazen kendi kampüslerimize dair kararlar aldık ve bu kararları uygulamak için harekete geçtik. Çünkü kadının kurtuluş mücadelesi bizim üni-versitelerde verdiğimiz eşitlik, aydınlanma müca-delemizden bağımsız değildir.

Son olarak akademi içinde sınıf gerçeğini göz ardı eden liberal ideolojilerle karşı karşıya kalıyo-ruz ve bu üzerimize başka sorumluluklar yük-lüyor. Eşitlik ve özgürlük arayışında olan kadın-ları, gerçek kurtuluşun kapitalizm koşullarında mümkün olmadığına, kurtuluşun ancak sosyalist iktidarda mümkün olacağı fikrine ikna etmemiz gerekiyor.

Geride tek birimizi KDK'sız bırakmaksızın, bizimle temas eden tüm arkadaşlarımızı siyasal-laştırmalıyız. Eminim ki kurultayımız kadınların öfkesini düzene yöneltcektir ve biz de düzenle mücadele ederken zincirlerimizi devrimci bir şekilde kıracağız.

Teşekkür ederim, sağ olun.

FİDE LALE DURAK:

Liberalizm, bu düzenin bir ideolojisi olarak gericiliği üreti-yor ve bunu üretirken çeşitli araçlar kullanı-yor. Ben sanat alanına dikkat çekmek istiyorum.

Bir örnekle başlamak istiyorum, mesela sinemada zaten insana dair kötücül film-lerin çekildiğini çok görüyoruz. Kadın filmlerine baktığımızda da liberal feminizmin epey baskın olduğunu görüyoruz. Hande, "Dışarıdan ithal tartışmalar yapılıyor" dedi. Aslında evet, oradaki filmlerdeki içeriğin birçoğu Amerika içi feminist tartışmalar ama Senem'in şu söylediği de haklı, buradaki tartışma aslında mahallemizdeki kadın-lara ulaşmıyor yani tekstil atölyesindeki kadınla-rın konusunu oluşturmuyor, gündelik hayatını belirlemiyor. Ama üniversiteleri etkiliyor, genç kadınları etkiliyor. Dolayısıyla bunu önemseyip

somut bir öneri haline getirmeyi önereceğim. O da altıncı karar tasarısındaki dördüncü maddede, uygulanacak eğitim programlarının KDK'larda oluşturulacak kimlik ve aidiyet duygusunu güçlendirmesi, özgüven kazandıran iç dinamik olarak ele alınması gerekir ve liberal ideolojiye karşı donanımlı hale gelmek, buradaki mücadelemizi zenginleştirecek içerikte eğitimlerin eklenmesi, içeriğinin bu şekilde daha kapsamlı olacağını düşünüyorum. Önerim budur, kurultayımız çok başarılı geçiyor, herkesin emeğine sağlık.

NİLDA BALTALI:

KDK'lı kadınlar yalnız değil diyoruz, şiddet davaları ile ilgileniyoruz ama KDK'lı avukatlarımız bazen yalnız hissedebiliyor. Bu yalnızlığı aşmanın yolu bu meslek gruplarında örgütlenebilmemiz. Metinde yazdığımız maddelerde onları kapsayamayacağımız hiçbir şey yok. Kendini kadın mücadelesi alanında örgütleyen, burada bir şeyler yapmak isteyen, gerçekten aktif rol alan insanlara ulaşmalıyız.

Kendi mesleğim için şunu önerebilirim. İstanbul Barosu'nda kadın hakları, çocuk hakları konusunda aktif, çalışan insanlar var, ben onları aradığım zaman "KDK ile hareket et" diyebilmiyorum. Meslek örgütlerinde aktif rol almalıyız diye düşünüyorum.

Suat Derviş yoldaşımızın bir sözü var, "Beni hayal değil, hayat alakadar ediyor" diye. Ben buradaki hayallerimizi gerçekleştirebileceğimiz bir yüzyıl diliyorum. Herkese başarılar.

TULUĞ ÜNLÜTÜRK:

Hizmet alanının örgütlenmesine dair konuşacağım. Hizmet alanının kent yaşamıyla kadın emeği arasındaki ilişkiyi ve kadın emeği sömürsünü görünür kılması, aynı zamanda düzendeki çürümeyi de aynamalası nedeniyle bu alanın önemli olduğunu düşünüyorum. Bunun

bir dizi sebebi var. Birincisi yaygınlığı, kentle kurduğu açık ilişki.

Her köşe başında, her sokakta, her mahallede hizmet sektörü var; perakende olduğu için doğrudan temas yüzeyi olan geniş bir sektör ki sömürünün görünürlüğü ve meşrulaşması açısından da önemi var.

Tanımsızlık, kualsızlık, hak tasfiyeleri konusunda öncü sektör hizmet sektörü. Kuryeler, sakatlanan market çalışanları, parasını alamayan, tacize uğrayan öğrenciler, en son beş çocuğunu kaybeden kâğıt toplayıcısı kadın... Bunların hepsi hizmet sektöründen. Gözümüzün önünde oluyor, herkesin gözünün önünde oluyor. Dolayısıyla elimizi eksik etmememiz gereken bir alan burası.

Buradaki sömürünün karakterini veren birinci unsur ikiye bölünmüşlük. Yani siz iffetli, namuslu, düzenin size dayattığı rollere riayet ederek yaşayacaksınız ama mesainiz gece ikide, sabah dörtte bitecek, o saatte mahalleye giriş yapacaksınız. Bu tezatlığı, bu ikiye bölünmüşlüğü içinde barındırıyor bu sektör. Ya da "çıtı pıtı, hanım hanımcık" olacaksınız ama sabah sevkياتında -fiziksel güç olarak zorlansanız da- o koca koca paletleri siz taşıyacaksınız çünkü eleman eksikliği var. Ve bu sektöre kadınları tercih ediyorlar. Neden? Doğrudan yaşadığımız bir örnek üzerinden bahsedeyim. Sermaye, bu alanda engelli istihdamını özellikle tercih ediyor çünkü vergi indirimi alıyor. Sonra da mağazadaki kadın işçilere diyor ki, "Bu arkadaşımızı size emanet ediyoruz, siz kadınsınız, sahip çıkarsınız". Kadın işçiler hem "analık" yapıyorlar mağazada yani bu rolü işyerinde de giyinmek zorunda kalıyorlar, hem mağazaya sahip çıkıyorlar hem de işlerini yapmaya çalışıyorlar.

Diğer yandan mağaza ölçeğinde olmak ve kendisi gibi insanları görememek, birlikte olamamak söz konusu. Seksen bin A101 çalışanı var ama hiçbir A101 mağazasında üçten fazla işçiyi bir arada göremezsiniz. Sınıfdaşlarının farkında bile olamıyorlar.

Dolayısıyla bu alanın işçileri hem yalnızlaşmaya hem de kadına reva görülen yalnızlığa mahkûm ediliyorlar.

Fiziksel, ruhsal tükenme, zamansızlık, sürekli yaşamın kıyısında olmak aynı zamanda tekinsiz ruh hali içinde olmak demek. Bitmekle bitmemek arasında bir yaşam sürmek, sürekli yüreği ağzında olmak, çoğalamamak, kimliğini fark edememek; ne kadın, ne işçi ne o, ne bu olmaktan bahsediyorum. Bütün bunlar düzendeki çürümünün genetik olarak artması anlamına gelir.

Ve bizler, bu tablo karşısında irade koymakta, yaratıcı olmakta, süreklilik kurmakta zorlanıyor-

ruz. Bence kurultayın önemi burada. Kadınlar sınıfımızın önderleri olmayı en çok hak edenler, her şeyden önce belki de. Dolayısıyla bizim semt evlerini konuşurken de, kadın işçileri örgütlerken de bu öncü insanları örgütlediğimizi düşünmemiz gerekiyor. Kurultaya bunun için de teşekkür ediyorum, bu iradeyi ve yaratıcılığı, bunun araçlarını önümüze koyduğu için.

Bu iradenin parçası olmaktan da gurur duyuyorum.

DİCLE FERİDE GÜNDÜZ AKGÖZ:

Kadınların temsili, kent merkezlerinde, özellikle 25 Kasımlarda ve 8 Martlarda, yalnızca kadının cinsel özgürlüğü ve kimlikçilik üzerinden tarif ediliyor. Ya Patiswiss'in CEO'sunun LinkedIn'deki iğrenç konuşmaları ortaya çıkmasaydı? "Güzel" girişimci kadınlarla yan yana gelmeyi öğütleyen, sürekli emeğin üstünü kapatan ve bize bu kimlikçilikle birlikte yılda iki kere gel, birlikte eylem yapalım, sonrasında mücadele edeceksen gidip nerede mücadele edeceğini kendin bul diyen bir yaklaşım var. Kent merkezlerinde yaşayan kadınlar aynı zamanda emekçi kadınlar ve mücadele etmek istiyorlar, nereye gideceklerini bilmiyorlar. İdeolojik mücadele kent merkezlerinde yaşayan emekçiler için, beyaz yakalar için çok önemli. Evden kreşe veya okula, oradan tekrar eve kısır bir döngü var. Belki haftada bir kere ofise giderse birileriyle sohbet edebiliyorlar, sosyal hayata böyle karışabiliyorlar. Bu insanların birçoğu Kadıköy'de, Beşiktaş'ta, Bakırköy'de, Şişli'de, Okmeydanı'nda yaşıyorlar, öyle ya da böyle ofise de yakın olduğu için. Bu kadınlar anneliği kutsallaştırmıyorlar örneğin. "İmam Hatipler kapatılsın" diye mücadele veren kadınlar annelik üzerinden değil Türkiye'nin geleceği üzerinden bu mücadeleyi örüyor. Kent merkezlerinde kadın, erkek, anne, çocuksuz kadın ve emekli kadın birlikte yürüyebilmeli. Bunları birleştirebilmek için birbirine benzeyen alanlar arasında bir ağ kurulmasını öneriyorum.

ZEHRA GÜNER KARAOĞLU:

Emeklilik hakkı, Türkiye'de şu anda en fazla tartışılan haklardan birisi. Kadınlara erken emeklilik hakkı talep etmeliyiz. Bunu uluslararası anlaşmalarla, anayasamızla bağlantılandıralım, üzerinde çalışalım, büyük bir kampanya haline getirelim. Çünkü işçi kadınlar esnek çalışıyorlar, SGK'ları ödenmiyor, gerçekten çok ciddi bir zorluk var. Burada önemli bir adım atabiliriz.

Türkiye'de kadın mücadelesinin sahibi KDK'dır dedirtmeliyiz. Bunu yapabilmek için önceliğimiz büyümek olmalı. Bunun için sadeleşmiş, sözümüzü herkese yayacak araçlar geliştirmeliyiz. Bir diğeri de bu salondaki mavi yakalı, tezgâh/makine başında çalışan kadınların sayısını artırmak olmalı. İşçi kadınlar buraya gelmeli, bu kürsüden bizlere konuşmalılar. Bunu yaparsak biz KDK'ların başarısını, devrime yürüdüğümüz bu yolda komünist kadınların "Biz tuttuğumuzu koparıyoruz arkadaş" diyen sesini duyabileceğiz. Teşekkür ederim.

AYSEL ÇAKIR:

Toplumsal cinsiyet rollerinin işyerinde yeniden üretilmesini her yerde görebiliyoruz. Sömürünün katmerlenmesinin bir parçası olarak kadın çalışanlar düşük ücret alıyor.

Kendi işyerlerimizden başlayarak o işyerinde kadın çalışanlarla erkek çalışanların aldığı ücretlerin bir karşılaştırmasını yapmak gerekir.

Özel okullarda Birlik Sendikası çalışması yaparken denk gelmiştik. Sendika üyesi olan bir arkadaşımız kadın öğretmenlere daha az ücret teklif edildiğini ortaya çıkardı.

Sonrasında okulda zaten hep öyle olduğunu öğrendik. Okuldaki kadın öğretmenler de bunu yeni fark ettiler. Toplanıp hep beraber idareye gidip patronla konuştuklarında patronları önce inkar etti. Kadınları yalanlarına ikna edemeyece-

ğini anladığındaysa erkekler için "Ama onlar ev geçindiriyor" dedi, bu da sökmeyince "Tamam o zaman, ben hepinize daha yüksek ücret veremem, o zaman erkek öğretmenlerin de ücretlerini düşürürüm" dedi. Orada yenildi kadınlar. Bizim yüzümüzden kimsenin maaşı düşmesin dediler. İşyerinde kadınların fedakârlıkları, bencil olmaya özen göstermesi, başkalarını da düşünmesi... Erkekler, ben bu işi şu kadar paraya yaparım, emeğimin fiyatı şu diye düşünür. Ama kadınlar öyle değil, hiç para almadan da bu işi yaparak hayatta kalabileceksem, hiç para almasam da olur diyebiliyorlar. Mesela, çocuğunun iyi bir okulda okuması karşılığında hiç maaş almadan çalışan kadın öğretmenler var.

Diğer sektörlerde de böyle olma ihtimalinin yüksek olduğunu düşünüyorum. İşyerinde bir mücadele başlığı ararken veya işyerinde bir KDK kuracaksak alınan maaş ve erkeklerle aralarındaki maaş farkı bir mücadele başlığı olabilir diye düşünüyorum.

ŞULE SÜZÜK:

Denizli'de 20 Kasım Çocuk Hakları Günü'nü ve 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'nü konu alan bir etkinlik yaptık. Skeçlerden de yararlanarak çocuk ve kadın hakları üzerinden tarihsel süreç anlattık. Süreci örgütlemek de etkinliği gerçekleştirmek de bizler için çok öğretici oldu ve dışımızdaki çok sayıda insanla temas olanağı yakaladık. KDK adına buradayız dedik.

Denizli'de kadın mücadelesini yürüten temelde iki platform var. Biz Denizli KDK olarak her ikisinin içinde kadın mücadelesinde merkeze koyduğumuz sınıfsal ve laik temelli yaklaşımımızla yer alıyoruz. Dayanışmayı örnek, kadını güçlü ve hakları için mücadele eden bir kimlikle buluşturabilmek için etkinlik ve eylemlerimizde çağırıcı, örgütleyici olmaya ve elbette kadınlar olarak birbirimizden öğrenmeye çalışıyoruz. Görünürlüğe, kadın hareketinde bir seçenek yaratmaya ve kendimize güvenmeye ihtiyacımız var. Çok teşekkür ediyorum.

NURHAK ŞENOL:

Bizim semt evimiz Okmeydanı'nda. Kısa süre önceye kadar tekstil atölyelerinin fazlaca yoğunlukta olduğu bir yerdi. Atölyelerde çalışanların çoğunluğunu kadınlar oluşturuyordu. Okmeydanı'nda çalışmaya ilk başladığımızda çalışmayı buradan örgütleyebileceğimizi planlamıştık. Ama atölyelerin yarısından fazlası kapandı ya da çalışan sayısı bir-iki kişiye indirildi. Arkadaşlarımızı örgütlemek için başka yollar aramaya başladık. Bunun en önemli yolu onların kapılarını çalmaktı. Bu yüzden bir süre önce hem tekstil işçisi kadınlara hem de çalışmayan kadınlara ulaşabilmek için bir KDK çalışması başlattık. KDK'ları dört yıl önce emekçi mahallelerdeki kadınları bir araya getirmek için kuruyoruz demiştik, benzer engellerle karşılaşan başka örgütler de vardır. Semt evlerimizi daha aktif kullanabilmek için KDK'yla temas ettiğimiz alanların daha geniş olabildiğini gözlemlemiş olduk.

Hedefimiz Okmeydanı'nda kadınlarla bir toplantı gerçekleştirmek ve KDK dayanışma ağıımızı kurmak. Çaldığımız her kapıdan bambaşka hikâyelerle çıkıyoruz ve kavradığımız el, büyük ya da küçük, az ya da çok mücadelemize mutlaka bir direnç veriyor. O yüzden partimizin mahallelerde kök salmasını ve toplumda yeni ve bizden bir sınıf kültürünü var etmek için bence daha fazla kapıyı çalmamız ve daha fazla evin içine girmemiz gerekiyor. Çok teşekkür ederim, hepimize kolay gelsin.

BAHAR SARI:

Kampüslerimizde genç kadınlar olarak sadece öğrenciler yok, kadın araştırma görevlileri ve asistanlarda var ve aslında çok büyük tacize ve mobbinge uğruyorlar. Ama bu kadınlar, sadece akademideki kariyerleri devam etsin diye buna boyun eğmek zorunda kalıyorlar. Oysa öğrenci-

lere herhangi bir konuda yardım eli uzatmaya da en yatkın olanlar araştırma görevlileri ve asistanlar oluyor.

Bununla ilgili bir madde eklenmesi gerektiğini düşünüyorum. Ayrıca bu insanlarla kurulacak ilişkinin semt evlerinde yapılacak çalışmalarda da çok yardımcı olacağını düşünüyorum. Mesela matematik bölümünden bir araştırma görevlisinin semt evinde ders vermesi onunla bağlarımızı güçlendirecektir.

NEVİN ERACAR:

Bana göre semt evleri partimizin en güçlü araçlarından biri. Topluma ideolojimizi, ilkesel duruşumuzu, politik duruşumuzu yayabilmek için çok güçlü bir araç. Orada da o mahallenin özelliklerine uygun insanlara ulaşabilmek için tekniklere, metotlara ve özel araçlara ihtiyacımız var. Eğer bir örgütlenme yapabilirsek -ki burada meslektaşlarım, psikiyatristler, psikologlar, sosyal hizmet uzmanları, psikolojik danışmanlar var- semt evlerinde yapılan grup çalışmalarının içine hem ideolojik ideallerimiz, umutlarımız ve politik duruşumuz yerleştirilebilir hem de bunlar sanatsal unsurlarla birleştirilebilir. Bu imkânı sağlayacak tekniklere sahibiz. Belki birkaç semt evi pilot olarak seçilebilir ve altı aylık bir çalışma, haftada bir gün grup çalışması yapılarak başlanabilir. Teşekkür ederim.

YAĞMUR ECE:

Gençlik çalışmaları üzerine bir konuşma yapmak istiyorum. Temel sorunumuz bence özgüven problemi. Biz KDK'lar olarak kampüslerde varız, mücadele ediyoruz. Feminizmde, yaratılmak istenen dünya ve bu dünyaya giden yöntem konusunda bir eksiklik var ve oysa bizim bir yöntemimiz, yaratmak istediğimiz bir dünya ve yaratacağımız dünyanın insanları olma gayemiz var. Biz buna daha çok güvenmeliyiz diye düşünüyorum. Sayımızdan bağımsız

biçimde kendimize, birikimimize ve siyasi hattımıza güvenerek hareket etmeliyiz. Bu kurultayın hepimize güzel enerjiler sağlayacağını ve örgütlenmemizi KDK çalışmalarında daha ileri taşıyacağını umuyorum.

DERYA DEMİR:

İkinci karar tasarısında, özellikle tarım işçileriyle ilgili madde bizi çok heyecanlandırdı. Bu arada Mersin'deki yoldaşlarımıza alkış isteyeceğim, çünkü biz bu karar tasarılarının biraz önündeyiz. Hem uyuşturucu başlığında hem genç kadınların mücadeleye katılması konusunda.

Yaklaşık bir ay önce şiddete karşı bir destek ekibi kurmuştuk. Bakıyoruz ki tasarımızda buna ilişkin bir hat var. Tarım işçilerin örgütlemek gündemini önümüze almıştık ve Mersin'deki tarım işçilerinin yüzde 99'u Kürt işçiler. Diğer Kürt kadın işçiler de evde çocuk, yaşlı, ev bakımını üstlenen kadınlardan oluşuyor. Dolayısıyla Mersin'de KDK'nın önümüzdeki döneminde bu çalışmalar merkeze oturacak.

Uyuşturucu başlığındaysa biz hiç tanımadığımız, bir tane komünistin bile olmadığı, tarikatların örgütlenmeye çalıştığı, faşizm derecesinde Türk milliyetçiliğinin olduğu bir mahallede, parkın ortasında yüzü aşkın mahalleli kadınla çok güzel bir uyuşturucu karşıtı etkinlik düzenledik. Herkes "Komünistler ama bir tek bunlar bizim elimizden tutuyor" dedi. Benzer şekilde başka bir yerde de namaz saatlerine uygun toplantı yapmamızı istenmesiyle karşılaştık. Ben biraz daha farklı örnekleri aktarmak istedim.

ÇİSEL DEMİRKAN:

Bazen insanlar, yoldaşlarımız, dostlarımız soruyor, nasıl yapılabiliyorsunuz? Erzurum'a gidebilmek, Hande'nin girdiği duruşmalara girebilmek, Eylül'ün, Arzu'nun, Müjde'nin verdiği mücadeleyi verebilmek

gerçekten kolay deneyimler değil. Çünkü açık bir fiziksel tehditle karşı karşıyasınız. Ben Erzurum'da en çok bunu fark etmişim. Saldırıya uğradığımda şunu düşündüm: Buradan çıkmalıyım ve partimi aramalıyım. Ben bunu düşünürken zaten partim beni aramaya çalışıyormuş. Ben Türkiye Komünist Partili bir kadını ve kimse bana kolay kolay dokunamaz. Bunun verdiği yüreklilikle, özgüvenle hareket ettik.

Birkaç örnekle pekiştirelim. Seyran Semt Evimizin üstlendiği bir dosya, gerçekten zor bir süreçti ve hâlâ devam ediyor. Yoldaşlarımız bu mahallede muazzam bir çalışma yapıyorlar. Bir kadın cinayeti dosyası ve çok vahşice katledilmiş bir kadın... Katledilen kadının ailesi sosyalizmi, komünizmi bilmiyordu ve hatta komünizmi kötü bir şey olarak görüyordu diyebilirim ama şu anda hem aile hem de mahalleliler bize güveniyorlar; gelip geçerken semt evine aldıkları çayı başışlıyorlar, selam verip ne var ne yok diye soruyorlar.

İncesu Semt Evimizin civarında bir tane meczup var. Kendini meczup olarak ilan etmiş, diyor ki "Ben istediğim kadına sarkarım, ben zaten deliyim, burada da kimse bana dokunmaz". İncesu gerici bir mahalle, AKP'li ve MHP'lilerin çoğunlukta olduğu, göçmenlerin yoğunlukla yaşadığı ve çalışma yapmakta çok zorlandığımız bir mahalle.

Bu "meczip" adamın on yedi yaşında bir genç kızı taciz ettiğini öğrendik. Arkadaşımız bize gelip durumu anlatınca bir süreç başlattık; hukuki olarak destek verdik, fiziksel ve psikolojik olarak yardımcı olduk. Arkadaşımız bu çalışmayı her yerde anlattı. İnsanlar semt evimizden gazete almaya, pazarda bizimle sohbet etmeye, "Ya siz o değil misiniz?" demeye başladılar. Meczupluğunu meşrulaştırarak tacizde bulunan adam mahalleyi terk etmek zorunda kaldı ve bunu İncesu KDK'sı sağladı.

Örnekler artırılabilir. Doğukent'te partili kadınların pandemi döneminde diğer kadınlarla kurduğu dayanışma mesela. İncesu'da matematik dersine gelen on üç yaşındaki bir çocuk bana bunu tekrar tekrar hatırlattı. Halasının şiddetine maruz kalıyor, ailenin haberi yok, kadının kendisine dokunmasına izin vermeyerek "Benim İncesu'da KDK'lı ablalarım var, avukatlarım var, seni onlara söylerim, sen uğraşırın, ben uğraşmam" diyor.

Beraber mücadele ettiğimiz, umudu taşıdığımız sürece, bizi karanlığa mahkûm etmek isteyenler susmak zorunda kalacak. Çünkü KDK, çok açık olarak karanlığa bir delik açmak için uğraşıyor ve bunu yapabilecek güç buradaki güçtür.

İLAYDA FİDAN:

Tarlabası kadınların, çocukların, iç içe geçen kümelerin, kesişimlerin oluşturduğu bir toplam. Yoksul bir mahalle. Çeteler var, tarikatlar var, uyuşturucu çeteleri var, akşam saat 10'dan sonra her köşe başında bunları görebilirsiniz. Yazın yaptığımız çalışmalarda, çalışma tarzımızı değiştirmemiz gerektiğini fark ettik. Mahalledeki kadınların çok büyük çoğunluğunun okuma-yazma bilmediğini öğrendik. Bizden okuma-yazma öğrenme talepleri oldu ve biz de kurs açtık. Çocuklar içinse müzik kursu, dil kursu açtık. Enstrüman başışında bulunuldu.

Aynı zamanda farklı etnik kökenlerin bulunduğu bir mahalle burası. Herkes akraba ve hemşericilik var, aynı zamanda pek çok gerici unsur da içinde barındırıyor. Bu kadar farklı etnik kökenden insanların çocuklarıyla "İrkçılığa Karşı Kardeşlik" korosunu kurduk.

Okuma-yazma kursunun ilk dersine bir kişi geldi. Bunun nedeniyse mahallede o gün bir düğün veya cenaze varmış, herkes birbiriyle akraba olduğu için kimse gelmedi.

Burada ısrar çok önemli. Biz dedik ki bir daha deneyelim, saatini değiştirelim ve bir daha başlatalım. Şimdi kursta ikinci sınıfı açacağız. Çocukların müzik kursu için ikinci- üçüncü sınıfları açacağız, tekrar enstrüman başışı toplamaya devam edeceğiz.

İkinci bir kırılma noktası Ses Tiyatrosu'nda yaptığımız Cumhuriyet etkinliği idi, oraya Tarlabası kadınlar olarak gittik. Çocukların velileri konuşmalardan ve ortamdan o kadar etkilendiler ki... Kadınların hepsi aşirete karşı, hepsi kendi kız çocuklarının okumasını istiyor ve kendilerinin okuyamama nedenlerinin de aşiretler, düzen, evde koca, çocuk, baba baskısı olduğunun farkındalar. Kadınlar politikler. İlişkimizin politikleşmesi NATO Karşıtı Kampanya'da oldu. Filistin dayanışma etkinliği yaptığımızda çocukların çıktığı o ilk koro etkinliği ve sonrasında kadınların NATO pankartını hazırlaması... Okuma-yazma kursuna gelen kadınlar, öğrendikleri harfleri diktiler, NATO pankartını öyle yaptık. O kadınların hepsi mahalledeki tekstil atölyelerinde sigortasız çalışıyorlar. Çok uzun saatlere, kendi eşlerinden daha

düşük ücretlere çalışıyorlar. Bu nedenle Tarlabası'nda mücadelemiz bitmeyecek.

Biz göçmen kadınlar, Kürt kadınlar hep birlikte mahallenin havasını gerçekten değiştirdik. Mahallede kadınların sosyalleşebileceği tek yer evlerinin önü ya da içi.

Zaten kadınlar evlerden çıkmıyorlar ve mahalle erkeklerin gittiği kiraathanelerle dolu. Kadınların sosyalleşebileceği hiçbir alan yok, semt evi onların evi oldu. Çocuklarını getiriyorlar, kendileri geliyorlar. Artık kadınlar etkinliklere biraz daha erken geliyorlar, sohbet edelim, biraz dertleşelim, bir şeyleri paylaşalım diye.

Tarlabası'nın ilk gününden beri yaptığımız her şeyin küçük günlüğünü tutuyorum ve günlüğe Gülten Akın'ın bir sözüyle başlamıştım, "Yol yürüyüş öğretir" diye, biz de Tarlabası'nda yürümeyi öğreniyoruz.

NİDA YAREN YILMAZ:

Siyasi yelpaze-
de gericilik ve fe-
minizmden bah-
settik. Bu denkleme
üçüncü bir unsur
eklenmeye çalışıyor. Bu
da faşistlerin kendilerine
milliyetçi feminist demeleri. İkbâl ve Ayşenur'un
öldürülmesinden sonra üniversitelerde yapılan
eylemlerde, bazı somut karşılıklarını gördük. Koç
Üniversitesi'nde eylem yapan kadınlara saldır-
mak, İTÜ'de hiçbir kadının bulunmadığı eylemler
düzenlemeye çalışmak gibi örnekler görüyoruz.

Faşizm kendine meşruluk alanı sağlayabilmek
için kadına şiddet gibi bugün Türkiye'de yakıcı
bir unsuru kullanıyor. Hatta bu Avrupa'dan ithal
edilen bir strateji. Bugün Avrupa'da, son zaman-
larda çok ciddi başarılar elde eden faşist partilerin
liderleri kadın. Birilerinin kız kardeşi olan Meral
Akşener'in İYİ Parti'nin ideolojisinin meşrulaş-
tırılmasında oynadığı rol, Zafer Partisi'nin "Ka-
dınlarımızı göçmenlere karşı koruyoruz" gibi bir
hamaseti, faşizmin, göçmen karşıtlığının, ırkçı-
lığın meşrulaştırılmasında kullanması, İsrail'in
Filistin'de yaptığı katliamın "ama medeniyet, ama
kadınlar" diye savunulması... Önce düşmanımızı
tanımamız gerektiğini düşünüyorum.

Bunun ortaya çıkmasının en önemli sebeple-
rinden biri liberal feminizmin güçsüzlüğü, gerçek
sorunlarla temas kurmaktan uzak olması. Burada
bizim yapmamız gereken en önemli şeyin örgüt-

lenmek, Kürt kadınların daha çok partide olması-
nı sağlamak, TKG'nin üniversitelerde güçlenmesi
olduğunu düşünüyorum. Kadının siyaset alanı
genişletilmeli. Kadınların siyaseti yalnızca kadın
meselesine indirgendiğinde, böyle uçlarla karşı-
laşıyoruz. Buna yanıtımız alt alta bazı istatistikleri
eklemek olamaz. Kadın mücadelesinin bütünle
kurduğu zeminin güçlenmesi önemli.

Teşekkür ediyorum, herkese kolay gelsin.

NESLİHAN EROĞLU:

Son yıllarda AKP
üreme politikaları
konusunda çok-
ça adım attı. En
öncelikli olanı,
vajinal doğumun
normatif olarak
kabul edildiği ve
sezaryenle doğumun
norm dışı kabul edildiği bir
önermeye dayanan bir reklam filmiydi. Bu uzun
süredir onların cephesinde çok dolaşıma giren bir
mesele. Bu "en az üç çocuk" söyleminin bir tara-
fında kapitalizmin ihtiyaç duyduğu ucuz işgücü
meselesi, diğer tarafında endüstriyel alanlar hali-
ne gelen tüp bebek merkezlerinin varlığı ve sağlık
alanındaki ticarileşme duruyor. Diğer yandan bir
kadının şu anda yumurta dondurmak için önün-
deki yasal engellerin kendisi bulunuyor. AKP'nin
bu konularda çok bilinçli bir tasarrufu var. Tüm
bunların bir arada değerlendirildiği, üreme poli-
tikaları konusundaki yaklaşımlarına dönük daha
yüksek tondan yanıt üretmemiz gerektiğini dü-
şünüyorum.

Bir diğer konu, biz Hatay'da deprem sonrası,
seçim dönemine yakın bir zamanda, kadınların
yoğun olduğu mahallelere sadece basit bir trava-
zol kremle girdik arkadaşlar. Ve bunun kendisinin
ne kadar hayati olduğu ve pek çok kadının eri-
şiminin ne kadar güç olduğunu görmüş olmuş
olduk. Bunun için deprem olması da gerekmi-
yor, şu anda yoksul mahallelerin çoğunda sağlık
hizmetlerine erişimin çok kısıtlı olduğunu hesap
edersek, hızlı bir bağ kurabiliriz. Bu bağlamda
semt evlerinde kadın sağlığı ve bilhassa cinsel
sağlık konusuna daha fazla yer verebileceğimizi
düşünüyorum.

Bir diğeri de mental sağlığı gözetken uygulama-
lar. İstismar gibi konularda koruyucu adımının
semt evleri veya üniversitelerde ele alınabileceği-
ni düşünüyorum. Genç bir kadının sınırların tam

olarak nerede başladığının ve nerede bittiğinin doğru anlaşılması ve bunun tartışılabilmesi bir kültürün, kadın işçi kimliği ifadesinde göstermeye çalıştığımız şeyi daha da olgunlaştıracağını düşünüyorum.

Son olarak özellikle iş dünyası diye gördüğümüz, başarılı ve güçlü kadın profiline daha çok sermaye sahibi olmakla cisimleştiği saldırının karşısında daha güçlü bir siyasi ve ideolojik tonda karşılık vermemiz gerektiğini ve bu algının değişmesi gerektiğini düşünüyorum.

ARZU KAYHAN:

Burada sürekli liberal saldırıdan bahsediyoruz, saldırı aynı şiddette olduğu gibi, fiziken karşılaştığınızda anlaşılması daha kolay ama psikolojikse, daha görünmezse, fark edilmesi de zaman alıyor. Kararlarımızdan birinde bir eğitim seti oluşturulması fikri var, bu eğitim setinin eğitim setiyle kalmaması, bir yandan da üretime dönüşmesi gerektiğini düşünüyorum. Yani bunu yazına dökmeliyiz, elimizdeki medyayı kullanarak, yazmalıyız, resmetmeliyiz, anlatmalıyız. Bir yandan da liberal saldırının, saldırı gibi görünmeyen kısmına da odaklanmamız gerekiyor. O dil öyle kullanılmaz, böyle kullanılır dememiz gerekiyor. Çünkü dil her şeydir. Dilimizi bir yöntem bularak kullanmak ve bir yandan kendi söylemimizi ortaya koyarken, diğer yandan da onların vasatlığını, liberalizmin güzellik kisvesi altında sunduğu saldırıyı da göstermek zorundayız.

ZEYNEP ÜNAL:

THTM ile KDK'nın, ÇEDES ve laiklik başlığında ortak çalışmalarını örgütlemek ve derinleşmek konusunda çok etkili olduğunu söyleyebilirim. Müfredat çocuklarımızı gericiliğe mecbur kılarken, biz sosyalistler de inatla aydınlatmaktan

vazgeçmemeliyiz.

Mahalledeki kadınları mücadeleye dahil ederken derinleşmek konusunda THTM'yi kullanabiliriz.

Semt evimizde yürüttüğümüz aydınlanma atölyeleri örgütlenme ve anti-komünizme karşı tam yerinde olan atölyeler oldu. Bu atölyelerin çoğalmasını talep ediyorum.

Atölyeye gelen aileler "Çocuklarımız burada mutlu ve güvende, biz de burada nefes alıyoruz ve karşılıksız yani parasız eğitimin mümkün olduğuna inanıyoruz" diyorlar.

SILA DÖKMEZ:

Gazi KDK'yı 2023 yılında kurduk. Kuruluşu herkesi davet ettiğimiz bir etkinlik veya toplantıyla yapmadık. Çevremizde kim var diye düşünmeye başladık ve ev ziyaretleri yapmaya karar verdik. Evine gideceğimiz her ev sahibine, "Komşularını, akrabalarını topla, KDK olarak biz geliyoruz, konuşalım" dedik. Yeri geldiğinde yirmi-otuz kişi buluşup sohbet ediyoruz. Çok sade olarak kadınların yaşadığı sorunların tümünün sınıfsal olduğunu, buraya dair birlikte hareket etme zorunluluğumuz olduğunu tekrar tekrar dile getiriyoruz.

Kadınları sürekli görmek, ev ortamında görmek, KDK'yı çok samimi biçimde anlatabilmekle yola başladık ve bir süre sonra tekstil işçisi bir toplumla bağ elde ettiğimizi fark ettik. Hiç tekstil çalışması yapmadık ama tekstil işçisi kadınlardan oluşan bir çevremiz var şu anda. KDK'yı güçlendirdikçe örgütümüzü de güçlendiriyoruz ve bu sayede şu anda Gazi örgütünün hedefi tekstilde örgütlenmek.

Bunu KDK sağladı, bu güveni KDK verdi bize. Daha da özgüvenli hareket edebiliriz.

Kendimize güvenelim, her ilişkimizi siyasallaştıralım, cesur olalım çünkü bu güç bizde.

KADIN DAYANIŞMA KOMİTELERİ 2. KURULTAY KARARLARI

Kadın Dayanışma Komiteleri 2. Kurultayı'nda yedi karar tasarısı 202 kadın delegenin oy birliği ile karar altına alınmıştır.

BİRİNCİ KARAR

Kadınların Mücadele ve Dayanışma Manifestosu

● Sömürünün, kadına yönelik şiddetin, bu eşitsiz ve adaletsiz düzenin kökünü kazımak isteyen kadınlar Kadın Dayanışma Komiteleri'nde mücadele ederler.

● Patron düzeninde katmerli sömürünün ve kadına yönelik şiddetin harcının dinci gericilikle karıldığını biliriz. Bize göre sermayeyle kavga ve laiklik için mücadele, kadınların toplumsal yaşamda eşit konuma erişmesinin anahtarıdır.

● Kadın mücadelesinin insan hakları ve kimlik sorununa indirgenmesine izin vermez, kadınların kurtuluşu için sosyalizm mücadelesinin yükseltilmesi gerektiğini biliriz.

● Yoksulluğa, işsizliğe, hayat pahalılığına karşı bulunduğumuz her alanda mücadeleyi yükseltiriz. Emeğimizi sömürlere pabuç bırakmaz, hak gasplarına sessiz kalmaz, dayanışmayı ilmek ilmek öreriz. Emperyalizmin dünyada ve ülkemizde yarattığı karanlığa karşı mücadele eder, yurtseverliği bayrak ediniriz.

● Kadına şiddetin yaygınlığı, sıklığı ve uygulanan şiddetin niteliği her geçen gün ağırlaşmış, kadın

cinayetleri mevcut iktidar eliyle münferitleştirilmeye çalışılıyorken şiddetin tarihsel kaynaklarının bu düzen olduğunu bilir, katil özendiren ve yaratan sistemi bir bütün olarak karşımıza alınız.

● Toplumsal yaşamda dinin belirleyiciliğini artırarak kadının eşitsiz konumunu derinleştiren ne varsa karşısında bizi bulur. Tarikatların ve cemaatlerin dağıtılması, İmam Hatiplerin kapatılması, gerici aşiret yapısının yok edilmesi ikirciksiz talebimiz ve mücadele konumuzdur.

● Kadınların kendi hayatlarına ve bedenlerine dair karar alma özgürlüğünü savunur, mücadeleyle kazandığımız hakların elimizden alınmasına izin vermeyiz.

● Toplumsal çürümenin hem nedeni hem de sonucu olarak şekillenen her türlü bağımlılığın karşısında dururuz. Bireysel silahlanmanın kadın ve çocuk cinayetlerindeki büyük rolünü bilir, yasaklanması için mücadele ederiz.

● Bizler mağdur değil, güçlü kadınlarız. Kadınları güçsüz, yalnız ve mağdur göstermeye çalışan ahmaklara haddini bildirmeyi görev biliriz. Hiç kimsenin tek başına ayakta kalmaya çalışırken tükenmesine, kadınların kendilerini korumak için didinirken yalnız ve çaresiz hissetmesine izin vermeyiz. Birlikte güçlü olduğumuzu bilir, haklarımızı savunur, hesap sorarız.

● Ağzı olan herkesin kadınlar hakkında konuştuğu, karar aldığı bu düzende kadınların sadece

kadın sorunu ve fiziksel şiddet hakkında konuşmasını, onu da pek fazla konuşmamasını isteyenlere inat, ülkedeki tüm sorunlara dair sözümüzü söyler, nasıl bir ülke kuracağımızı birlikte düşleriz.

• Çürüyen sermaye düzeninin üzerimize yığılmasına, gericiliğin karanlık ellerinin boğazımıza yapışmasına, bizi hayattan koparmasına izin veremeyiz. Yeni bir düzen için, sosyalist Türkiye için mücadele ederiz.

• Bizler, Kadın Dayanışma Komiteleri'nde mücadele ile değişir, güçlenir, nefes alır, özgürleşiriz. Ne bugünkü kavgamızı sakınır ne sosyalizm düşümümüzden cayanır.

İKİNCİ KARAR

Kadın Dayanışma Komiteleri İşyerlerinde Örgütleniyor

1. Kadın Dayanışma Komiteleri, işçi kadınları, işyeri ve sektör bazlı komitelerde yan yana getirmeyi, işyerlerinin içinde örgütlü ve güçlü kılmayı, buralarda sosyalizmin sesini yükseltmeyi hedefler. Eşit değerde işe eşit ücret talebini yükseltmek, şiddete ve mobbinge karşı dayanışmayı büyütmek KDK'ların işyeri örgütlenmelerinde öncelikli hedeflerindendir.

2. Bugün Türkiye'de yoksulluk, eşitsizlik, işçilerin cinayetleri ve yarına dair kaygılar artarken işçi sınıfı hiç olmadığı kadar örgütsüz, sendikal hareket ise tümenden geriye çekilmiş durumdadır. Tüm işçileri etkileyen bu saldırıdan en fazla payını alanlar işçi kadınlarıdır. İşçi kadınlar, pek çok sektörde, daha düşük ücretlerle çalışmaya zorlanmakta, işten çıkarılma riskiyle daha fazla karşı karşıya kalmakta, mobbing ve tacizle mücadele etmektedir. Kadın Dayanışma Komiteleri işyerlerini birer mücadele ve örgütlenme alanı olarak tanımlar, işyerlerinde işçi kadınların sesini yükseltmeyi hedefler.

3. Herhangi bir ölçek kısıtı olmadan aynı işyerinde ya da kadınların yoğunluklu çalıştığı sektörlerde çalışan kadınlar bir araya gelerek Kadın Dayanışma Komiteleri kurarlar. Kurulan KDK'lar o işyerine ve/veya sektöre dönük özel bir örgütlenme stratejisi oluşturmayı görev edinir. Semt evleri ve işçi evlerinin, bu stratejinin önemli bir halkası olarak, işçi kadınların yan yana geldiği, kendini güçlü hissettiği, sorularına yanıt bulabildiği merkezler haline gelmesi hedeflenir.

Patronların Ensesindeyiz Ağı ile gerekli yerlerde dayanışma ve ortaklaşma hedeflenerek birbirini güçlendiren bir çalışma biçimi kurgulanır.

4. Kadın Dayanışma Komiteleri, kimi bölgelerde işçi kadınların daha yoğun çalıştığı sektör ve işyerlerini belirleyip, bu alanlara özel bir örgütlenme hedefiyle hareket eder. Hedeflenen işyerine veya sektöre ait sorunları, olanakları ve riskleri göz önünde bulundurarak, bu alanlara özel araçların oluşturulması ilgili KDK'ların sorumluluğundadır.

5. TKP 14. Kongre Siyasi Raporu'nda yer alan "bugün çalışma ve yaşam koşullarındaki kesintisiz kötüleşme, emekçilerin sınıfsal çelişkilerin farkına varması için oldukça uygun bir ortam yaratmaktadır. Bu bağlamda eksik olan, işçi sınıfına dönük bir aydınlanma seferberliğidir" tespiti doğrultusunda, işçi kadınlara yönelik çalışmalar yapmak işyeri veya sektör odaklı kurulacak KDK'ların sorumluluğundadır. KDK'lar aracılığıyla işçi kadınlar arasında işçi kimliğinin ve sınıf kültürünün güçlenmesi için etkinlikler, eğitimler, seminerler düzenlenir.

6. Kadın Dayanışma Komiteleri, işçi kadınların işyerlerinde yaşadıkları her türlü sorunun teşhir edilmesinde, toplumsal düzeyde görünür kılınmasında aktif sorumluluk üstlenir. İşçi kadınların çalışma yaşamında maruz kaldığı sömür, şiddet, taciz ve mobbing gündemleri KDK'ların mücadele başlığı haline gelir. KDK'lar sömür, şiddet ve tacizin görünmez kılınmasına karşı mücadeleyi yürütür.

7. Kadınlar anne olmaya karar verme, hamilelik ve doğum sonrası süreçlerin tamamında iş hayatında mobbinge maruz kalmakta, hakları gasp edilerek işsiz kalmakla tehdit edilmekte, düşük ücretlerle çalışmaya ya da ücretsiz izinlere zorlanmaktadır. Çocuk bakımının kadınların üzerine yıkıldığı bu düzenle her alanda mücadele eden KDK'lar, işyerlerinde de bu mücadeleyi büyütmeyi hedefler. Hak gasplarına karşı hukuki mücadele ve dayanışma, işyerlerinde kreş taleplerini yükseltmek, hamilelik ve doğum sonrasında izin ve özlük haklarının takipçisi olmak KDK'ların görevlerindendir. KDK'lar hiçbir kadının hamilelik, doğum ve annelik sürecinde iş hayatının dışına itilmesine izin vermez.

8. Kadın Dayanışma Komiteleri tekstil, gıda, hizmet, tarım gibi kadın işçilerin sayıca fazla

olduğu sektörlerde yoğun emek sömürsü ve kural-sız çalışma ortamının normal kabul edilmesine karşı mücadele yürütür ve ağır sömürü koşullarını kamuoyunun gündemine taşır.

9. Emek sömürsü, taciz ve mobbingin yoğun olduğu çalışma alanlarından olan plaza ve ofislerde, kadınların mücadele başlıklarının kimlikçi siyasetin parçası haline gelmesine izin vermemek, bu alanlarda verilen kadın mücadelesini sınıf mücadelesi ile bir araya getirmek KDK'ların görevlerindendir. KDK'lar plaza ve ofis emekçisi kadınların yoğun emek sömürsü, mobbing ve şiddet karşısında tükenmesine ve çaresiz hissetmesine izin vermeyecek, özellikle bu çalışma alanlarında kadınları birbirine rakip ya da düşman gösteren çalışma kültürünü karşısına alarak dayanışmayı ve mücadele kültürünü örgütleyecektir.

10. Yoğunluğunu kadınların oluşturduğu mevsimlik tarım işçileri arasında örgütlenme, KDK'ların hedeflerindendir. Mevsimlik tarım işçiliğinin yapıldığı bölgelerde KDK'lar dönemsel hedefler koyarak çalışmalar sürdürür. Farklı iller arası KDK'ların koordinasyonu sağlanarak kadın işçilerle temas süreklileştirilir.

11. KDK'lar kadın çalışanların iş hayatında yaşadıkları zorlukların yanı sıra emeklilik hakları için de mücadeleyi önüne koyar. Bu konuda cinsiyet kaynaklı yaşanan eşitsizliklerin gün yüzüne çıkarılmasını sağlamanın yanı sıra çalışanları emeklilik ve kıdem gibi hakları konusunda bilinçlendirmeyi de hedefler.

12. Göçmen sorununun kaynağında emperyalist sistemin yarattığı büyük tahribat, sermayenin ucuz işgücü arayışı ve kapitalizmin yarattığı yoksulluk ve eşitsizlik yer almaktadır. Göçmenlerin önemli bölümü ucuz işgücü kaynağı olarak görülerek güvencesiz koşullarda çalışmaya mahkum edilirken, göçmen kadınlar bu toplumun en savunmasız bölmesini oluşturmaktadır. Kadın Dayanışma Komiteleri, başta atölyelerde, fabrikalarda, tarımda ve hizmet sektöründe olmak üzere, güvencesiz, yasal korumadan uzak, tacize ve ayrımcılığa yaygın olarak maruz kalan göçmen kadınlarla ilişkilenecek, temas kurmayı bir hedef olarak önüne koymaktadır. Bu alanda karşımıza çıkan örgütlenme zorlukları KDK'ların yaratıcılıklarıyla aşılmaya çalışılarak, göçmen kadınlarla süreklileşmiş bir temas kurmanın yolları geliştirilecektir

13. Özellikle grev ve direnişlerde işçi kadınlarla daha güçlü bağ kurmak, bu alanlarda yeni KDK'ların kurulmasına öncülük edebilmek, kritik anlarda alınacak kararlarda yönlendirici olabilmek için KDK'lar, direnişlerde görevlendirilecek kadınların yetiştirilmesini görev olarak önüne koyar.

14. Kültür sanat emekçilerinin maruz kaldığı esnek çalışma, sömürü, mobbing ve taciz KDK'ların mücadele gündemlerindendir. Düşük ücretlerle, kayıtsız, sigortasız uzun saatler çalıştırılan kültür sanat emekçileri KDK'larla birlikte mücadele eder. Kadın Dayanışma Komiteleri'nin kültür sanat alanında yapacağı her türlü faaliyette dayanışmayla yer alan sanatçı kadınların yalnızca katkı ve dayanışma sunan bir pozisyonda olmasına izin verilmeyerek kültür sanat alanında çalışan kadınların kendi çalışma alanlarında ve mücadelelerinde de KDK'ları yanbaşılarında bulmaları hedeflenir.

15. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, KDK'ların emek sömürsüne, şiddete, gericiliğe karşı ayağa kalktığı, tarihsel öneme sahip bir gündür. Tüm KDK'lar 8 Mart'a giden süreçte işyerlerinde, mahallelerde, okullarda emekçi kadınların sesinin en güçlü şekilde örgütlenmesi için çalışır. Kadın Dayanışma Komiteleri 8 Mart'ın içeriğinin boşaltılmasına, 8 Mart'ın emekçi kadınların günü olduğunun unutturulmasına izin vermez.

16. Türkiye Komünist Partisi, 14. Kongre’de, mevcut sendikal anlayışın düzenlediği 1 Mayıs’ların parçası olmama ve işçi sınıfının mücadele gününün emekçi kitlelerin enerjisini artıracak bir içerikte geçmesi için inisiyatif alma yönünde karar almıştır. Tüm KDK’lar, bu doğrultuda, özel olarak çalışma yapar. 1 Mayıs 2025’te, kortejlerimiz, yalnızca katılım sayılarıyla değil, canlılıkları ve yaratıcılıklarıyla da işçi kadınların temsiliyetinin KDK’da olduğunu gösterir.

ÜÇÜNCÜ KARAR

Mahallelerde ve Semt Evlerinde Kadın Dayanışma Komiteleri Güçleniyor

1. Semt evlerinin çok sayıda mahallede yaygın olarak faaliyet gösterdiği düşünüldüğünde, kadınlar için gerçek bir dayanışma ağı kurmak, mücadele bilincini yükseltmek ve örgütlenmeyi büyütmek için semt evlerinin etkin kullanımı hayati bir öneme sahiptir. Semt evleri, kadınların bir araya gelerek mücadele deneyimlerini paylaştıkları, mahallede karşılaştıkları sorunlara çözüm önerileri geliştirdikleri, toplumsal eşitsizlik, emek sömürsü, kadın cinayetleri ve yoksulluğa karşı mücadeleyi yükselttiği merkezler haline gelmelidir.

2. Kadınların laiklik mücadelesini sahiplenmesinde ve dinci gericiliğe karşı mücadelenin yükseltilmesinde semt evleri ve KDK’lar ortak bir mücadele hattı geliştirir. Semt evlerinin ve KDK’ların bulunduğu alanlarda yer alan tarikat ve cemaatlara karşı harekete geçilerek dinci gerici yapıların mahallelerde güç kazanması engellenir. Semt evlerinin bu bağlamda bağlı bulundukları yerelliklerdeki dinci gerici örgütlenmelere dair verileri ve etkinlikleri takip etmesi ve bilgi toplaması karar altına alınır. Kadınların tarikatlara karşı mücadelede öne çıkması KDK’ların hedeflerindendir.

3. KDK’lar semt evlerinde laiklik mücadelesinin yükseltilmesini amaçlayan etkinlik ve buluşmalar yapılmasını önemser. Laikliğin kadın mücadelesindeki yaşamsal önemini, Cumhuriyet’in kadınlar açısından kazanımlarını, sermayenin ve iktidarın laikliği neden ve nasıl tasfiye ettiğini ve dinci gericiliğin kadınlar üzerindeki baskısını gündem eder.

4. Kadın Dayanışma Komiteleri semt evlerini kadınların güvenle başvurabilecekleri birer

merkez haline getirecek, cinsel istismar ve şiddet karşısında kadınlara hukuki, psikolojik destek sağlayarak dayanışmayı güçlendirecektir. Kapitalizmin ve gericiliğin saldırısı altındaki kadınlar, eşitlik ve özgürlük mücadelesi vererek dayanışacak ve çaresizlik duygusunun yerini örgütlülüğün umudu alacaktır.

5. Kadın Dayanışma Komiteleri semt evlerinde kadın sağlığı ve cinsel sağlık konularında çalışmalar yapar, bilgilendirici toplantılar ve etkinlikler düzenler. Kadınların bedenlerine dair karar alma, doğum yöntemine karar verme özgürlüğü, parasız ve yaygın sağlık eğitimleri ve kürtaj hakkı bir mücadele konusudur. Düzenin bu başlıktaki gerici dayatmalarına ve kadınların karşı karşıya kaldığı saldırılara karşı mücadele ve dayanışma büyütülür. Kadın Dayanışma Komiteleri’nin uzun yıllardır gündemde tuttuğu ve mücadele ettiği HPV aşısının devlet tarafından karşılanması mücadelesi KDK’ların ve semt evlerinin gündeminde olmaya devam edecektir.

6. Semt evleri, Kadın Dayanışma Komiteleri tarafından kadınların örgütlenme bilincini geliştirecek, sosyalizm ve kadın hakları mücadelesine duyarlılığı artıracak şekilde yeniden yapılandırılır. Semt evlerinde kadınlar için bu bağlamda özel araçların planlanması teşvik edilir. KDK’lar tarafından hazırlanacak kadın mücadelesini merkeze alan panoların semt evlerinde sergilenmesi hedeflenir.

Semt evlerinde KDK’lar tarafından düzenli kültürel faaliyetler örgütlenir; film gösterimleri, kitap buluşmaları, söyleşiler yapılır. Bu etkinliklerle kadınlar hem kültürel olarak zenginleşecek hem de biraradalıklarından güç alarak mücadele azmi geliştireceklerdir. Semt evleri kadınların nefes alıp verdikleri, nitelikli zaman geçirdikleri mekanlar haline gelecektir.

Kültürel faaliyetlerin yanı sıra kadınların birlikte yapacağı spor faaliyetleri de KDK’ların örgütleyeceği başlıklardan biri olacaktır. Kadın sağlığı için çok önemli bir parametre olan sportif faaliyetler çok sayıda kadın için bir lüks haline gelmiştir. Uzmanların yardımıyla semt evlerinde kadınların birlikte spor yapmasının zemini sağlanacak, kadınlar açısından spor yapmak olanaklı hale getirilecektir. Semt evlerinde kadınların fiziki savunma sporları da yapabilmeleri için uzmanlardan destek alınır. KDK’lar sporun ve fiziksel yeterlilik duygusunun doğurduğu psikolojik etkinin bilinci ile bu başlığı kolektif hale getirmeyi önemseyerek hareket eder.

7. Başta uyuşturucu olmak üzere bağımlılıklarla mücadele, Kadın Dayanışma Komiteleri'nin semt evlerinde merkeze alacağı mücadele başlıklarından biri olacaktır. Semt evlerinde KDK'lar tarafından uzmanlar eşliğinde bağımlılık hakkında bilgilendirici etkinlikler düzenlenecek, bağımlılıkla mücadelede semt evleri bir bilinçlenme ve mücadele merkezi olarak işlev görecektir.

8. Kadın Dayanışma Komiteleri çocuk, yaşlı, hasta ve engelli bakımının toplumsal bir hizmet olarak düzenlenmesi konusundaki mücadelesini yükseltir. Ev içi bakım hizmetlerinin ağırlıklı olarak üzerine yıkıldığı kadınlar, bu hizmetlerin devlet tarafından ve parasız olarak sağlanması ve yaygınlaştırılması talebini bir mücadeleye dönüştürür. Kadın Dayanışma Komiteleri mahallelerde uygun alanlarda kreş ve bakım evleri açılması için yerel yönetimleri harekete geçirecek etkin bir mücadele yürütür; kadınların bu talepler etrafında örgütlenmesini teşvik eder.

9. Daha çok mahallelerde karşılaştığımız ev temizliği, çocuk-yaşlı-engelli bakımı, evde paketleme ya da el emeği ile üretilen işleri yapan kadınların günlük veya parça başı ücret karşılığında sigortasız, kayıtsız ve güvencesiz çalıştırılması konusunu gündemine alan KDK'lar semt evlerinin bu alanlarda çalışan kadınların bir araya geldiği, dayanışma gösterdiği ve mücadele başlıklarını konuştukları bir alana dönüşmesini hedefler.

10. Kadın Dayanışma Komiteleri, çocukların eğitiminde anneye yüklenen sorumluluğun toplumsallaştırılması, devletin nitelikli, bilimsel ve laik eğitimi güvence altına alması için mücadele eder. Kadınlar yalnızca çocuklarının "velisi" olarak değil, eğitimde karar sahibi birer toplumsal özne olarak güçlendirilmelidir. Bu nedenle KDK'lar dinci gericiliğin eğitim sistemine müdahalelerine karşı mücadele alanlarının genişletilmesini hedefler. Bu bağlamda okullardaki gerici müfredata karşı semt evlerinde hayata geçirilecek eğitim atölyeleri ile annelere yüklenen sorumluluklar dayanışmayla paylaşılacak ve çocukların bilimsel eğitim alma olanakları KDK'lar ve semt evleri tarafından desteklenecektir.

11. Çocukların yeterli beslenme hakkına kavuşması, devlet tarafından okullarda ücretsiz yemek hizmetinin sağlanması için verilecek mücadelede KDK'lar semt evlerinin öncülük misyonu ile birlikte hareket eder, çocukların beslenme hakları için mahallelerde mücadele

ağı kurulmasını hedefler. Kadınlar bu ağlar aracılığıyla çocuklarının sağlıklı gelişimi için yerel yönetimlerden ve merkezi yönetimden taleplerini dile getirecek, okullarda yemek dağıtımının yaygınlaştırılması için ortak mücadele yürütecektir. Buna ek olarak mahalledeki KDK örgütlenmeleri ile semt evlerinde çocukların beslenmesine dönük dayanışma örnekleri hayata geçirilebilir.

DÖRDÜNCÜ KARAR

Kürt Kadınlar Kadın Dayanışma Komiteleri'ne

1. Kadın Dayanışma Komiteleri, Kürt kadınları Kadın Dayanışma Komiteleri'nde bir araya getirme ve sosyalist devrim mücadelesine kazanma sorumluluğu ile hareket eder. KDK'lar yalnızca Kürt nüfusunun yoğun yaşadığı illerde değil Türkiye'nin tüm kentlerinde Kürt kadınların yoğun oldukları mahalle ve işyerlerine özel olarak odaklanır. Kürt kadınlar vurgusu yaparken TKP 14. Kongre Siyasi Raporunda yer alan 'emperyalizme, gericiliğe, piyasacılığa tavır almadan Kürt yoksunun çıkarlarının savunulamayacağı' tespitini merkeze koyar.

2. Kadın Dayanışma Komiteleri, Kürt kadınların kadın kimliği ve Kürt kimliğiyle yaşadıkları sorunları dikkate alıp, anlar ve çözüm üretirken kadın mücadelesini sınıf ekseninden uzaklaştıran siyasi ve teorik çabaların karşısına dikilmeye devam eder. KDK'lar Kürt kadınların emekçi ve kadın olmalarının yanı sıra Kürt kimlikleri dolaısıyla da yaşadıkları sorunları gözetir. Bu alana inceliklerle müdahale edecek araçları üretmek KDK'ların sorumluluğudur.

3. KDK'lar sermaye tarafından ucuz işgücü olarak görülen Kürt kadınların, işyerlerinde uğradıkları haksızlıkların farkına varmasını, Kürt ve Türk patron arasında ayırım olmadığını görmesini, sömürünün kaynağındaki sınıfsal çelişkiyi anlamasını ve Kürt kadınların işçi karakterinin kuvvetlenmesini hedefler. Bu doğrultuda Kadın Dayanışma Komiteleri, tekstil atölyeleri gibi Kürt emekçilerin yoğun olarak istihdam edildiği yerlerde işyeri KDK'ları kurulması için çalışır.

4. Çoğunluğunu Kürt nüfusun oluşturduğu mevsimlik tarım işçileri arasında örgütlenme, özellikle kız çocuklarının eğitimden geri

kalması ve göçebe hayatın kadınlara yeni yükler yüklemesi dolayısıyla KDK'ların hedeflerindendir. Kadın Dayanışma Komiteleri mevsimlik tarım işçilerinin göçer hayatına uygun araçlar geliştirir, farklı iller arası KDK'ların bağlantısı ile mevsimlik tarım işçisi olan kadınlarla irtibatı sürekli hale getirir ve özellikle kız çocuklarının eğitimden geri kalmaması için mücadele yolları arar.

5. Kadın Dayanışma Komiteleri, Kürt kadınları aşiretlerin ve tarikatların eline bırakmama-ya kararlıdır. KDK'lar pek çok yönüyle tartışmalı da olsa kadınlara vatandaş olarak haklar tanıyan Medeni Kanun'un kimi bölgelerde neredeyse silindiği, kadınlara dair hükümlerin aşiretler ve tarikatlar tarafından verildiği, kadınların büyük bir çaresizlik ve yalnızlık ile başbaşa bırakıldığı illerde dayanışma örgütler.

6. Kürt nüfusun yoğunluklu yaşadığı illerde kadınların özellikle evliliklerinde yaşadıkları sorunlarda hem devlet mekanizmalarının hem de bölgede aktif siyasi partilerin çözüm yolunun 'evli olan tarafları uzlaştırma' olmasını mahkum eden KDK'lar bu tür örnekleri teşhir eder, kadınların kendi hayatlarına dair karar alma gücüne kavuşmasının koşulları için mücadele eder ve dayanışma gösterir.

7. Çocuk, yaşlı, hasta ve engelli bakımında Kürt kadınların üzerine düşen yük, aile yapılıması ve çocuk sayıları da dikkate alındığında oldukça yüksektir. KDK'lar kreş ve bakım evleri için mücadeleyi özellikle Doğu ve Güneydoğu bölgelerinde yükselterek bu başlığın kadınlar için önemli bir mücadele alanı olmasına çaba harcar.

8. KDK'lar okuma yazma bilmemenin Kürt kadınların toplumsal hayata katılmasını kısıtladığı tespiti ile okur-yazarlık eğitimlerini aydınlanma mücadelesinin parçası haline getirir. Semt evlerinde verilecek atölyeler bu mücadelede önemli rol oynar.

9. KDK'lar özellikle Doğu ve Güneydoğu bölgelerinde yaygınlık gösteren pek çoğu AB fonları ile desteklenen liberal projelerin karşısında durur. Araştırmacıları ve bilim insanlarını gerçek çözümlerin parçası ve öznesi yapmak için kanallar üretir. KDK'lar Kürt kadınların sorunlarına samimi şekilde çözüm üretmek isteyen aydınları liberallerin eline bırakmamakta kararlıdır.

BEŞİNCİ KARAR

Genç Kadınlar Kadın Dayanışma Komiteleri ile Daha Güçlü

1. Ülkemizde kadına yönelik şiddet ve gerici saldırılara karşı yoğun duyarlılığın yaşandığı üniversitelerde, Kadın Dayanışma Komiteleri'nin geniş bir örgütlenme zeminine dönüştürülmesi hedeflenir. Üniversitelerde KDK'ların, kadınların yaşadığı güncel sorunlara karşı duyarlılığı olan genç kadınları kapsamaları; güncel ve tarihsel olanın bağının kurulması ve KDK'ların mücadele ve dayanışmada temsiliyet kazanması zorunludur. Genişleyen ve derinleşen üniversite KDK'ları yalnızca kampüsleri içerisinde sınırlı kalmayarak semt evleri ve başka araçlar üzerinden mahalle ve işyerlerinde verilen mücadelede hareketli unsurlar olarak görev alır.

2. 2024 yılı Ekim ayında yaşanan kadın cinayetlerine karşı verilen en gerçek ve diri tepki üniversite kampüslerinden başladı. Kadın Dayanışma Komiteleri bu tepkinin örgütlenmesi ve dışarıya yansımada önemli bir rol oynadı. Bu eylemler, kadın cinayetlerinin yarattığı öfkeye doğru zamanda doğru refleks verilmesinin önemini bir kez daha doğruladı. KDK'ların öğrenciler arasında yaygın bir alana seslendiğini, orayı sürükleyici ve kapsayıcı hareket tarzının önemini bir kez daha gösterdi. KDK'lar çok sayıda genç kadının mücadelesinin temsiliyetini kazanmak ve genç kadınların kendilerini KDK'lı olarak tanımlaması için kapsayıcı olmak konusunda kararlıdır.

3. Kadınların Mücadele ve Dayanışma Manifestosu öğrenci gençlik arasında genç kadınlara ulaşmak, amacımızı ve mücadelemizi ortaklaştırmak adına temel araçlarımızdan biri olacaktır. KDK'ların görünürlüğünün artması, daha fazla kadına ulaşması için yaygın seslenme çalışmaları yapılması, tanışma toplantılarının düzenlenmesi, belirlenecek konularda düzenli etkinlik ve toplantıların yapılması hedeflenir. Ayrıca kadınların mücadelesine ve kurtuluşuna nasıl baktığımızı; güncel ve tarihsel olarak çözümü ve mücadele dinamiklerini nasıl şekillendirdiğimizi tarif etmek için üniversitelerde yaygın şekilde kullanacağımız 'Sorularla Kadın Dayanışma Komiteleri' broşürü hazırlanacaktır. Bu broşürde yer alan soruların her biri KDK'ların güncel tutum ve pratiklerinin diğer kadın hareketlerinden farkını anlatması açısından da kolaylaştırıcı olacaktır.

4. Üniversitelerde ve liselerde düzenin yarattığı, iktidarın beslediği politik atmosferin yansımaları genç kadınların karşısına şiddet, taciz ve gerici uygulamalar olarak çıkmaktadır. Okurken çalışmak zorunda olan genç kadınlar iş hayatında da taciz ve şiddet ile karşılaşmakta, çoğu zaman güvencesiz çalıştırılmaktadır. Kampüslerde, yurtlarda ve işyerlerinde genç kadınların karşılaştığı her türlü gerici uygulama, taciz ve şiddet KDK'ların mücadele konusu olacaktır. Genç bir kadın yaşadığı soruna karşı mücadelede yalnız olmadığını bilecek, mücadeleyi öreceği, hukuki ve psikolojik destek alabileceği bir dayanışma ve mücadele merkezi olarak Kadın Dayanışma Komiteleri'ni yanında görecektir. Liselerde yaşanan şiddet, taciz ve gerici uygulamalar Solcu Liseliler ile birlikte o yerellikte bulunan KDK'ların gündemi olacak ve bir mücadele başlığı haline dönüştürülecektir.

5. Üniversitelerde cinsel taciz, saldırı ve şiddet olayları karşısında doğru bilgilendirme ve yönlendirmeyi yapmakla görevlendirilen ve üniversitelerin bünyesinde kurulan ve kurulması hedeflenen Cinsel Tacizi Önleme, Eğitim ve Destek Koordinatörlükleri (CİTÖK Ofisi) kadınların kampüslerde yaşadıkları taciz, saldırı ve şiddet olaylarına karşı bir çözüm merkezi olarak sunulmaktadır. Yaygın bir kanaat olarak üniversitelerde bu ve benzeri kurulların kurulması ilerici bir adım olarak görülmekte ve henüz bu kurulun oluşturulmadığı okullarda bu bir mücadele başlığı haline gelmektedir.

Kadın Dayanışma Komiteleri bu kurulların karşısında bir konumlanış almamakla birlikte üniversitelerde kadına yönelik saldırıların bu ve benzeri kurullar aracılığıyla çözüme kavuşturulamayacağını hatırlatmayı bir görev olarak bilir. Ülkemizde bir kadın cinayeti yaşandığında kadının sorumluluklarına; örneğin o saatte orada ne işi olduğuna ya da ne giydiği bakan bir düzen varken üniversite bünyesinde kurulmuş kurulların şiddet ve tacize çözüm getiremeyeceği, kadınlara bir koruma kalkanı olamayacağı bilinmelidir. Aksine söz konusu kurullar yaşanan olayların üzerini örtme yahut üniversite dışında duyulmasını engelleme araçlarına dönüşme riski taşımaktadır. Kadın Dayanışma Komiteleri üniversitelerde kadınlara dönük her türlü saldırının örgütlenerek ve mücadele edilerek önleneceğini bilerek mücadeleyi yükseltmeyi hedefler.

6. Üniversitelerde yaygınlaşmanın, temsiliyet kazanmanın önemli bir ayağı öğrencilerin devindikleri kulüp ve topluluklarla temasların

artması ve mücadele başlıklarının taşınarak ortak bir mücadele zemini tarif edilmesidir. Türkiye Komünist Gençliği'nin kulüplerle yürüttüğü çalışmalar ve eylemler bu konuda yol gösterici olmuştur. Özellikle kadınlara dönük kimi gündem ve başlıklarda KDK'ların üniversitelerde okul kulüpleri ve toplulukları ile temasta olması, ortak eylem ve etkinlikler planlaması karar altına alınır. Bu bağlamda ülkemizde cinsel eğitim ve sağlık konusunda bilgilendirme ve yönlendirmelerin kısıtlılığı gözetilerek üniversite KDK'larında verilecek eğitim ve yapılacak etkinliklerin eksenini bu açıdan da değerlendirilir ve toplumcu sağlıkçılarla dayanışma koordine edilir.

7. Türkiye Komünist Gençliği'nin 2024 yılında başlatmış olduğu "Uyuşturucuya Geçit Yok: Yaşamın Dozunu Yükselt" kampanyası KDK'ların da temel gündemi haline gelecektir. Her türlü bağımlılığa karşı mücadele eden KDK'lar üniversite ve liselerde uyuşturucu karşıtlığını bir kimlik haline getirecektir. Bu kapsamda üniversiteler ve liseler arası spor turnuvalarının yapılması olanakları aranır. Özel olarak kadınların oluşturacağı takımlar desteklenir ve turnuvaların mahallelerdeki kadınları da kapsayacak şekilde planlanması hedeflenir.

8. Genç kadınların KDK'larda örgütlenmesinin, her ay düzenli olarak sosyal ve siyasi etkinliklerle bir araya gelmesinin düzen değişikliği fikrinin yaygınlaşmasındaki önemi unutulmamalıdır. KDK'lar genç kadınların sosyalizm mücadelesi ile tanışacakları, sosyalizm mücadelesine katkı koyacakları bir alan olacaktır. Kadınların kurtuluşunun sosyalizmle mümkün olacağı ve güncel olarak sömürü, şiddet ve gericilikle mücadele aracının KDK'lar olacağı fikri genç kadınlar arasında örgütlenmeli ve yaygınlaştırılmalıdır.

9. Üniversite kampüslerinde yer alan KDK'lar yalnızca öğrenci kadınların örgütlenmesine odaklanmaz. Akademi alanı da KDK'ların örgütlenmesi için önemlidir. KDK'lar bu başlığı gündem alarak kampüslerde kadın akademisyenlerin karşılaştığı hak gasplarına, taciz ve mobbinge karşı mücadele etmenin yollarını arar. Üniversite KDK'ları aynı zamanda kampüslerde çalışan hizmet sektörü emekçilerini de yaşadıkları mahallelerde ya da çalıştıkları alanlardaki KDK'larla iletişime geçirmeyi hedefler.

10. Artan gericiliğin özellikle kız çocuklarını eğitim hayatından koparması üniversite KDK'larının gündemindedir. Üniversite KDK'ları

semt evlerinde verilen ücretsiz derslerin parçası ve örgütleyicisi olacak, akademisyenlerin semt evlerinde aydınlanma seferberliği kapsamında verilecek atölyelerin parçası haline gelmesi için çaba gösterecektir.

ALTINCI KARAR

Kadın Dayanışma Komiteleri'nde Birlikte Öğreniyoruz

1. Kadın Dayanışma Komiteleri işyerlerinde, mahalle ve semt evlerinde ve öğrenci gençlik alanında örgütlenirken KDK'ların iç dinamiklerini canlı tutmak, ortak akıl ve birikim oluşturmak üzere standart bir eğitim paketi hazırlanması ve uygulanmasını karar altına alır. Ele alınacak başlıklar KDK'ların iç eğitimleri olarak hayata geçer.

2. Uygulanacak eğitim paketi Kadın Dayanışma Komiteleri'nin parçası olan kadınlara özeldir.

3. Video içeriklerle hazırlanan eğitimler siyaset, sallaşma ve tarihsel bir bakış açısı oluşturma açısından olanak sağlarken güncel başlıklarla birlikte ele alındığında somut mücadeleye de katkı sağlayacaktır.

4. Eğitimler birikim ve yetkinleşme sağlamak açısından büyük önem taşısa da yalnızca bu amaçla gerçekleştirilmez. Uygulanacak eğitim programının KDK'ların oluşturacağı kimlik ve aidiyet duygusunu güçlendiren, özgüven kazandıran bir iç dinamik olarak ele alınması gerekir. Hazırlanan eğitim paketinin hangi sıklıkla, ne şekilde uygulanacağı o alandaki KDK'nın planlanması ile hayata geçer.

5. Eğitim paketinin içeriğinde; toplumsal eşitsizliklerin kaynağına, kadın mücadeleleri tarihine, sömürü ve kadınlar arasındaki ilişkiye, işyerlerinde mücadele ve dayanışmanın zorunluluğuna, kadın mücadelesi ve hukuk alanına, kadın olmaktan kaynaklı sorunlarla mücadelede ayakta kalma ve birbirimize güç verme başlıklarına odaklanılacaktır.

YEDİNCİ KARAR

KDK'lı Kadınlar Yalnız Değil: Danışma ve Dayanışma Hattı Seninle

1. Ülkemizde kadına yönelik şiddet tablosu yaygınlık, sıklık ve uygulanan şiddetin niteliği açısından her geçen gün ağırlaşmaktadır. Kadının sosyal varlığını değersizleştiren her siyasi ve hukuki adım yeni failer üretmekte; kadınları yalnız ve çaresiz bırakmak amacını taşımaktadır. Evde, sokakta, işyerlerinde, okullarda şiddetle, tacizle, mobbinge burun buruna yaşayan kadınlar için KDK'lar dayanışma ve mücadele merkezleri olacaktır.

Kadınların yalnız ve çaresiz hissetmemesini hedefleyen KDK'lar, Kadın Dayanışma Komiteleri'nin parçası olmayı güvende ve ait hissetme duygusu ile birleştirmeyi amaçlar. Bu doğrultuda KDK'lı olmanın bir birlik ve güven duygusu yaratması, KDK'nın parçası olan kadınlarca sahiplenilip büyümesi ve KDK'lı olmanın aidiyet duygusu yaratması hedeflenir. KDK'lar genel seslenme kanalları dışında KDK'lı olan kadınlar arasında yayılacak dayanışma kanalları örgütlemeyi ve KDK'lı olmayı bir kültür haline getirmeyi hedefler.

2. KDK'lar birlikte hareket ettiği kadınları yalnız bırakmama sorumluluğu ile hareket eder. KDK'lı kadınların danışma ve dayanışma ihtiyacına yanıt üretmek Kadın Dayanışma Komiteleri'nin görevidir. Bu amaçla Kadın Dayanışma Komiteleri'nin parçası olan kadınların yaşadıkları herhangi bir şiddet olayında danışma ve dayanışma ihtiyacına hizmet edecek bir KDK Danışma ve Dayanışma telefon hattı oluşturulması karar altına alınır.

3. KDK bünyesinde hareket eden kadınlar herhangi bir alanda yaşadıkları şiddet, taciz ve mobbinge karşı mücadele ve dayanışma ihtiyacında KDK Danışma ve Dayanışma hattına ulaşarak gerek hukuki gerek psikolojik istek ve ihtiyaçlarını dayanışma ile çözebilme olanağına sahip olacaktır.

4. Bu hat yalnızca KDK'ların hemen yanı başında yer alan alanında uzman kişilerin desteği ile organize edilmenin ötesinde daha fazla uzmanın bir araya gelerek KDK ile dayanışma göstermesini de amaçlamaktadır. Kadınların mücadele ve dayanışmasına ortak olan ve güç veren uzmanlardan oluşan ağlar kurularak danışma ve dayanışma ihtiyacı olan hiçbir KDK'lı kadın yalnız bırakılmayacaktır.

KURULTAY'A İLETİLEN ULUSLARASI DAYANIŞMA MESAJLARI

İRAN- İRAN DEMOKRATİK KADIN ÖRGÜTÜ

İran Demokratik Kadın Örgütü, Kadın Dayanışma Komiteleri'nin 2. Kurultayı'na içten selamlarını iletiyor. Kadın Dayanışma Komiteleri eşitlik ve özgürlük, ilerleme ve toplumsal adalet yolunda Türkiye ve bölge kadınlarının mücadelesinin önemli bir parçasıdır.

İranlı kadınlar, kadınlara yönelik baskıyı siyasi İslam ideolojisiyle meşrulaştıran İslam Cumhuriyeti altında insani ve medeni haklarını elde etmek için mücadele etmektedir.

'Kadın, Yaşam, Özgürlük' hareketinin yanı sıra İranlı kadınların daha önce ve o zamandan bu yana toplumsal alanda ve başka yerlerde, siyasi hapishanelerde gerçekleştirdikleri direniş eylemleri, İranlı kadınların eşitlik, özgürlük ve sosyal adalet için verdikleri kalıcı mücadelenin kanıtıdır.

İran Demokratik Kadın Örgütü, kurultayınızda size başarılar diliyor, eşitlik ve özgürlük mücadelesinde sizinle dayanışmasını ifade ediyor.

MİNA RASTİN- İRAN DEMOKRATİK KADIN ÖRGÜTÜ

İSRAİL- İSRAİL DEMOKRATİK KADIN HAREKETİ

Türkiye Kadın Dayanışma Komiteleri'nin Değerli Yoldaşları,

İsrail'deki Demokratik Kadın Hareketi olarak kurultayınızı selamlıyor ve büyük başarılar diliyoruz.

Bölgemizdeki kadın hareketlerinin devam eden ve büyüyen faaliyetlerinin önemini farkındayız. Bu tür bir mücadele, savaş, katliamlar, Filistin'de etnik temizlik, Lübnan'a karşı devam eden ve on binlerce kurbanın hayatını kaybetmesi ve ağır yaralanması gibi

Nisreen Morqus

trajik sonuçlar doğuran saldırılar da dahil olmak üzere uzun yıllardır ciddi zorluklarla karşı karşıya olan bir bölge için hayati öneme sahiptir. Bildiğiniz üzere, İsrail'in işgal altındaki Gazze Şeridi'nde defalarca verdiği tahliye emirleri ve zorla nakil, savaş suçu ve Filistin topraklarında "etnik temizlik" anlamına gelmektedir. Bu savaş sırasında "özgür gelişmiş dünyanın" silahlarıyla 18 binden fazla çocuk öldürülmüştür.

Arap-Yahudi ortak mücadelemizi sürdürüyor ve savaşın, acıların, yerinden edilmelerin ve artan ölü sayısının derhal durdurulması ve mağdurlara insani yardım sağlanması yönündeki taleplerimizi dile getiriyoruz. Bu çabalarımız ışığında, İsraililer arasında savaşı durdurmayı reddeden, Gazze'nin silinmesini ve işgal altındaki toprakların geri kalanının İsrail'e ilhak edilmesini talep eden yaklaşık %80'lik mutabakata uymayan duruşumuz nedeniyle siyasi zulüm ve sindirmeye maruz kalıyoruz. İki Devletli çözüm de artık bu mutabakat tarafından reddedilirken, biz sorunun uluslararası kararlara göre çözülmesi yönündeki taleplerimize sadık kalmaya devam ediyoruz.

Sizleri, hükümetinize ve savaş ve saldırganlığı durdurmak ve bölgemize ve tüm dünyaya barış getirmek için harekete geçebilecek herkesin üzerinde siyasi baskı oluşturmaya davet ediyoruz.

Kardeşçe selamlarımla,

İSRAİL DEMOKRATİK KADIN HAREKETİ GENEL SEKRETERİ NİSREEN MORQUS

VENEZUELA- VENEZUELA "CLARA ZETKİN" KADIN HAREKETİ

Venezuela "Clara Zetkin" Kadın Hareketi olarak, Türkiye Kadın Dayanışma Komitelerinin 2. Kurultayı'nda bulunan tüm katılımcılara dayanışma ve kardeşlik selamlarımızı gönderiyoruz.

Çabalarımızı birleştirmek ve kapitalizmi alaşağı edebilmek için koyduğumuz hedeflerin ve eşitlik ve özgürlük üzerine yapılan tartışmaların meyve vermesini diliyoruz. Umuyoruz ki bu kurultay beklenen başarıyı elde edecektir.

Eşitlikçi ve adil bir toplum inşa etmek için ortak taleplerimizi birleştiriyoruz çünkü bugün kadınlar hala kapitalizmden beslenen ataerkil sistem tarafından ezilmekte ve sömürülmektedir. Dünya devletlerinin ekonomisi kadınların omuzlarında yükselirken diğer yandan onları sürekli bir şiddet döngüsüne sokmaktadır; eşitsizlikleri sona erdirmek için umut ve mücadelemizde birleşiyoruz.

Sevgili yoldaşlar, hepinizi selamlıyoruz, bugün zafer günü olsun!

CLARA ZETKİN KADIN HAREKETİ ULUSAL KOORDİNATÖRÜ ELENA LİNAREZ

Elena Linarez

YUNANİSTAN- YUNANİSTAN KADIN FEDERASYONU (OGE)

Sevgili Yoldaşlar,

Yunanistan Kadın Federasyonu (OGE), Türkiye’de kadınların eşitliği ve özgürlüğü için verdiğiniz mücadelenin, 21. yüzyılda kadınların özgürleşmesi için ihtiyacımız olanı talep etmek üzere daha da güçleneceğinden ve kitleselleşeceğinden emin olarak, Kurultayınıza sıcak dayanışma selamlarını göndermektedir.

Toplantınız, emperyalist rekabetin dünya çapında ve özellikle de bizim bölgemizde kızıştığı bir dönemde gerçekleşiyor. Son aylarda genel bir emperyalist savaş olasılığı tehlikeli bir şekilde artmıştır. Ukrayna’daki savaş Filistin’deki katliamla, Basra Körfezi ve Balkanlar’daki gerilim yataklarıyla kesişiyor.

Bu gelişmeler, emperyalist saldırganlık ve savaşın sonuçlarını yaşayan ülkelerimizdeki kadınların yaşamları üzerinde belirleyici bir etkiye sahiptir. Aynı zamanda, emperyalist savaşa ve sebeplerine karşı örgütlerimizin ortak eylemini yoğunlaştırma ihtiyacını da vurgulamaktadır.

Bu hafta Kolombiya’nın Bogota kentinde gerçekleştirilen Dünya Demokratik Kadın Federasyonu (WIDF) Dünya Komitesi’nde Avrupa koordinatörleri olarak ilettiğimiz mesaj buydu.

Bu doğrultuda, kuruluşlarımız WIDF’de ortak bir yönelimi paylaşmaktadır ve bu özellikle umut vericidir.

2. Kurultayınızın çalışmaları, Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü arifesinde örgütlerimizin eylemleriyle örtüşmektedir. Bu yıl 25 Kasım, ABD-NATO-AB’nin desteğiyle katil İsrail devletinin suç teşkil eden şiddetine maruz kalan Filistin halkının, kadınlarının ve çocuklarının uğradığı soykırımın gölgesinde kalmıştır. Gazze’de 30.000’den fazla kadın ve çocuk öldü. Binlerce kadın ve çocuk yaralandı ya da tıbbi bakıma ve hatta temiz suya erişimleri olmadığı için açlık ve hastalıklardan ölüyor.

Bu yıldönümü vesilesiyle, Ortadoğu’da, Ukrayna’da ve sömürücülerin çıkarları ve kârları için haksız emperyalist savaşların ve işgallerin yaşandığı her yerde, savaşın ve mülteci olmanın şiddetini yaşayan tüm kadınlarla dayanışma içinde olduğumuzu ifade ediyoruz. Bu günü, ülkemizin katil İsrail devletini destekleyen savaş planlarına dahil edilmesine karşı mücadeleyi güçlendirerek onurlandırıyoruz.

Kadınların eşitsizliğini derinleştiren her türlü şiddete karşı mücadeleyi güçlendiriyoruz. Teokratik devletler tarafından kadınların konumuna yönelik her türlü gerici ve ilerleme karşıtı muameleye karşı mücadele ediyoruz. Ama aynı zamanda ABD’nin, NATO’nun, AB’nin ve onların her türlü mekanizmasının kadınların haklı protestoları karşısındaki ikiyüzlülüğünü ortaya koyuyoruz. “Kadın haklarının savunulması” bir kez daha, İran örneğinde olduğu gibi, rakiplerine karşı Amerikan-NATO propagandasının bir silahı haline geliyor. Bu durum geçmişte halkın, özellikle de kadınların maruz kaldıkları baskı ve sömürden kaynaklı memnuniyetsizliklerine dayandırılarak, doğrudan müdahalelerde ya da ‘renkli devrimler’ in kışkırtılmasında mazeret olarak kullanılmıştır. İki yüzlülükleri, Suudi Arabistan gibi bölgedeki diğer geleneksel müttefiklerinin gericiliğini kabul etmeleri ve hoş görmeleriyle ortaya çıkmaktadır.

Cinayetler, cinsel istismar ve tecavüz, kadınların karşı karşıya kaldığı şiddetin pek çok yüzünden sadece birkaçıdır. Bunlar “iş dünyası” ve işsizliğin, iki yakayı bir araya getirmeye yetmeyen maaşların, anneliği ve kadın bedenini koruyacak tedbirlerin alınmamasının, çocuklara, yaşlılara, engellilere ve kronik hastalara yönelik sağlık ve bakım hizmetlerinin ticarileştirilmesinin şiddeti zemininde doğmaktadır.

Günümüzün sömürü toplumunda kadınların yaşam ve çalışma koşulları ne kadar kötüleşirse, başlarını kaldırıp işverenlerinin şiddetini kınamaları ya da şiddet içeren, istismarcı bir aileden veya ikili ilişkiden kendilerini kurtarmaları da o kadar zorlaşmaktadır.

Kişiliği ve insan hayatını değersizleştiren, kadını erkeğin "malı" olarak görerek cinayete kadar var-
dıran itici değer ve davranışlar böylesi bir sömürü toplumunun çürümüşlüğünden beslenmektedir.

Bu nedenlerle, kadına yönelik şiddeti ortadan kaldırmaya yönelik ortak mücadelemiz, kadınların kendi ayakları üzerinde durabilmeleri, ekonomik, zihinsel ve duygusal olarak özgürleşebilmeleri için yaşamlarının her alanında modern ihtiyaçlarını karşılayabilmelerini sağlayacak tüm ekonomik ve sosyal koşullarla bağlantılıdır ve bunlara bağlıdır. Emegimizi sömürenlere karşı verdiğimiz kolektif mücadele kendi koruma kalkanımızdır. Bu yolda mücadele ederek hayatlarımızı değiştirecek cesa-
reti, gücü ve dayanıklılığı bulabiliriz.

Sevgili Yoldaşlar,

Ortak mücadelemizin haklı bir mücadele olduğuna inanıyoruz, bu nedenle elimizden gelen her şeyi yapmalıyız. Tüm kadınların eşitliği ve özgürlüğü sağlanana, erkekler ve kadınlar emeklerinin meyvelerinden eşit şekilde yararlanana kadar durmayacağız!

Mücadelelerimizin zaferler getireceğinden eminiz!

Yunanistan'da, sevgili Nazım Hikmet'imizin ifadesinden yola çıkarak söylediğimiz gibi: "Kalbimi-
zin yarısı Yunanistan'da atıyorsa diğer yarısı da Türkiye'de atıyor".

YAŞASIN DAYANIŞMAMIZ

YUNANİSTAN KADINLAR FEDERASYONU (OGE)

#yalnızolma

Kadın Dayanışma Komiteleri'ne katıl...

0549 101 26 00

YALNIZ
DEĞİL SİN
KADIN DAYANIŞMA
KOMİTELERİ
VAR

KREŞ
İSTİYORUZ!

